

1999

1999. gada 1. janvāris

(Pēdējo mēnešu laikā Kungs man rādīja, ka man arī turpmāk ir jāpaliek nošķirtībā ar Viņu un vēl vairāk laika jāveltī svētajai kontemplācijai – tas arī ir vienotības auglis. Kas gan var būt cēlāks par atrašanos Svētā apskāvienos? Kas gan varētu būt patīkamāks Dievam kā mūsu piekrišana piederēt Viņa Majestātei un vēlme iemācīties, kā Viņu iemantot. Atkusēšanās šajā mierā nostiprinās dievišķo vienotību un dāvās spēku turpināt to, ko Tēvs man ir paredzējis, tā vairo dedzību un slāpes glābt dvēseles.

Es pamanīju, ka šobrīd Dieva skatiens bija pievērsies tām lietām, kuras es biju darījis Viņa labā par spīti savam trauslumam un tam, ka Viņa mīlestības pilnās pamācības attiecās uz to, kas man vēl būtu paveicams. Tas nozīmē, ka vēstījumi kļuva arvien personiskāki, lai arī laiku pa laikam Dievs vērsās pie visas Savas Baznīcas.

Man vajadzētu piebilst arī to, ka riebums pret cilvēku uzslavām manā dvēselē bija sasniedzis tādu pakāpi, ka bieži vien es nezināju, ko lai iesāku ar sevi. Man pietika tikai nojaust, ka cilvēku vairāk interesēju es, nevis mūsu Dievišķā Skolotāja Vārdi, lai es tai pašā mirklī attālinātos un vēl vairāk iegremdētos Dieva Mīlestības apskāvienos. Dažkārt man izrādītā īpašā uzmanība man šķita kā vēmiens...

Dievs man ļāva skaidrāk saprast, ka katrs pasaules un cilvēku vilinājums var būt ļoti bīstams un var mani izvilkt no Mīlestības apskāvieniem – vietas, kur es vēlējos palikt.

Es biju saņēmusi žēlastību un dāvanu okeānu, bet vai es biju pietiekami slavējusi savu Dievu? Vai varbūt esmu bijusi nolaidīga pret Viņa dāvanām?

Mana Vassula, stingri turies pie tā, ko Es lieku tavā prātā, un atbalsties pret Manu Sirdi; Es esmu tava Klints; jā, ...¹ Es vēlos tevi Sev; Mana mīlotā, Es vēlos, lai šo gadu tu veltītu saldajai kontemplācijas atpūtai; Es vēlos, lai tu attālinies no pasaules kņadas un laidies Manos debešķīgajos Apkampienos; ja tu pretotos Manai Gribai, tu nebūtu Man patīkama; Es vēlos, lai tu atpūties Manam Godam, bet vienlaikus arī Baznīcas labumam; nāc bieži pie Manis, lai pierakstītu Manis sacīto; Es tevi varu lietot, lai Mana Baznīca atjaunotos, pieaugot žēlastībā; iesākumos Es tev atklāju Savu nogurumu un vaicāju, vai tu būtu gatava sniegt Man atpūtu; tagad Es varu teikt:²

„Mana iemīlotā ir Manas Debesis, salda smarža Manā Namā; Mana iemīlotā bauda Manu labvēlību, viņa ir Manu eņģeļu dziesma; ak, ko gan Es viņas labā nedarītu!”

Ak, bezgalīgais un transcendentais Dievs – kā gan jau iesākumā Tu varēji uzlūkot šo pilnīgi necienīgo un dumpīgo radību?

Es, Jēzus, esmu pietiekams, lai kādam palīdzētu apzināties Savu Spēku un bezgalīgo Žēlsirdību ... nošķiries no šīs³ uguns, kas nāk no Manas Sirds, un arī tu izdzīsīsi; Es varu tevi uzturēt kvēlojošu un degošu, un tevi darīs dzīvu dedzīgā mīlestība uz Mani, Manu Namu un Manu saimi; Es varu atgriezt dzīvībā jebkuru un ar mīlestības saitēm ievest viņu pilnībā ...

Kungs Dievs, man vienmēr ir bijis bail no cilvēku uzslavām, un es vienmēr esmu domājusi, kā Tu attiecies pret šādām lietām. Visu laiku es esmu centusies pasargāt sevi no šīs pasaulīgās kaislības, jo jau iesākumā Tu man ļāvi saprast manu absolūto grēcīgumu un to, ka es esmu vismazākā no visiem cilvēkiem.

Tavi Vārdi līdzinājās veserim, kas klaudzināja manā dvēselē, iegravējot Tavus Vārdus manā sirdī. Laiku pa laikam Tu man atgādināji par manu niecīgumu – pat, ja uz

¹ Šis „jā” apstiprināja manas jūtas.

² Kungs ļoti mīli man veltīja šos vārdus.

³ Jēzus uzsvēra šo vārdu, norādīdams uz Savu Sirdi.

mirkli es uzdrošinātos lepmi pacelt savu zodu, es zaudētu gan Tavu Sirdi, gan arī visas dievišķās žēlastības.

Savā pāri plūstošajā Mīlestībā Tu turēji mani piekļautu pie Savas Sirds un šādā veidā mani aizsargādams, Tu man ļāvi labāk saprast gan Tevi, gan to, ka Tu ļoti priecātos, ja es paliktu niecība un vienmēr censtos arvien vairāk iet mazumā. Tad Tu varētu darīt VISU un būt VISS!

Jau kopš agras bērnības man ir parādīties velns rūcoša melna suņa izskatā, kurš bija gatavs mani saplosīt gabalos, tomēr Tava visvarenība ir mani aizsargājusi.

Tava nemitīgā Klātbūtne ir mani sargājusi un ievedusi dievišķajā vienotībā Tavā Sirdī, tā man ir palīdzējusi būt nešķirami vienotai ar Savu Dievu. Es esmu tikusi vadīta tik neaprakstāmā veidā, ka līdz pat šai dienai tas man šķiet kā sapnis...

Dvēseļu laulātais Draugs, es Tevi mīlu!

uzlūko šo Sirdi, kura tevi ir izvēlējusies – šī ir tā pati Sirds, kura tika caurdurta ... tu to esi nobaudījusi, to izjutusi un dzirdējusi; Mans īpašums un Mans bērns, mūsu Darbs vēl nav galā, jo no Manas Sirds straumēm turpina plūst Asinis;

Tu esi mans vienīgais Labums. Ko es varētu darīt Tavā labā?

klausies un raksti: daudzi no Maniem kalpiem ir atstājuši novārtā Manu Vīna Dārzu un ļāvuši izklīst Manām avīm; daudzi no viņiem ir noveduši Manu Namu līdz sabrukumam un atstājuši to postā ... viņi paši to apzinās; viņu vidū nevalda miers, un viņi to zina; Es esmu viņos vīlies, un tādēļ viņi arī negrib dzirdēt Manu Balsi; vai viņu solījumi viņus var darīt brīvus no grēka?

Nē, mans Kungs, man tā nešķiet, jo grēks ir grēks.

Viņiem vajadzētu uzlūkot Manus ceļus un nožēlot grēkus; tad viņu smarža pacelsies Man pretim kā mirru smarža un iesmaržos Manu Namu; tad Es pats audzināšu Savus dēlus¹ un ar prieku gaidīšu viņu labo ražu;² Es tev uzticu Savus kalpotājus ... tavs Radītājs dzirdēs tavas lūgšanas – aizlūdz par viņiem; lūdz Tēvu, Kura pacietība ir neizmērojama, lai Viņš tiem piedotu; nevilcinies ... vai tu nezini, ka Tēvs dzird pat tavus bērnišķīgos šļupstus un žēlsirdīgi atbild uz tiem? Viņš tevi ir apveltījis ar tik daudzām žēlastībām; tava priekšrocība slēpjas tavā vājumā un grēcīgumā – tas liek Tēvam nokāpt no Viņa Troņa;

Kungs, Tev es upurēju savu gribu un visu, kas varētu nest lielāku slavu Tavam Vārdam. Tu esi mans ķēnišķīgais Mielasts.

Mēs priecājamies par iespēju dāvēt barību nabagajiem; paliec dziļā vienotībā ar Manu Sirdi un ieklausies tās pukstos ... ic;

1999. gada 20. janvāris

(Kungs man dāvāja šādu redzējumu: Es redzēju vairākus 8 – 10 gadus vecus zēnus, kuri spēlēja kādu neprātīgu un bīstamu spēli. Viņi staigāja pa aptuveni septiņus stāvus augstas mājas karnīzes malu.

Daži no zēniem, it kā spēlējami paslēpes, slēpās aiz ūdens notekas caurules. Zem viņiem bija vairāki metri tukšuma. Viens no zēniem pat lēca laukā pa logu, lai ielēktu kaimiņu mājas logā. Es aizvēru acis, jo nespēju panest pat domu, ka kāds no viņiem varētu paslīdēt un nokrist. Ņemot vērā augstumu, kritiens būtu nāvējošs. Es biju pārbijusies viņu dēļ un nespēju saprast, kā viņi var tik ļoti riskēt ar savu dzīvību un spēlēt šīs bīstamās spēles. Tad es sapratu viņu bezbailības iemeslu – zēni neredzēja, nesaprata un neapzinājās iespējamās briesmas.)

Vassula, šajā vienotības nedēļā Es tev dodu Savu mieru; Es, Dievs, tevi esmu aicinājis uz dzīvi mierā; meitiņ, ko tu esi ieraudzījusi? ko tu esi novērojusi? vai tu neesi

¹ Kalpotājus un ganus.

² Pēkšņi Kungs vērsās pie manis ar vārdiem: „Es tev uzticu Savu kalpotājus...” Man šķita, ka Viņš noņem no Savas muguras visu Baznīcu, kuru līdz šim bija nesis, un uzliek to uz maniem pleciem.

dzirdējusi, kā pirms tam Es sacīju: „nebīsties no tiem, kuri var nokaut miesu, bet nevar nogalināt dvēseli; labāk bīsties no tā, kurš var iznīcināt gan miesu, gan dvēseli, iemetot tos abus ellē;” ļauj Man tev izskaidrot šo redzējumu: tevis redzētie zēni ir daži no tiem, kuri ir tavā tuvumā; tie ir cilvēki, kurus Gars reiz ir mudinājis sekot Maniem Vēstījumiem un kuri ir dāvājuši arī savu palīdzību; šodien Sātans viņus sijā kā pelavas no kviešiem, viņiem pašiem to neapzinoties, viņš tos ir ievadījis bīstamās rotaļās; ja viņi pakristu, viņu dvēseles tiktu nāvīgi ievainotas; tomēr, ja viņi ieklausītos Mana Gara Balsī, tad viņi pārtrauktu savus ļaunos darbus un dzīvotu;

tātad, kāds ir visaugstākais likums, kādu Es jums esmu devis Savos Rakstos? vai tas nebija: „tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu”? līdz šai dienai visi tie,¹ kurus tu redzēji Manis dotajā vīzijā, domā, ka viņi ir taisnīgi; ja tā ir taisnība, tad lai viņi to parāda ar pazemību un žēlsirdību savos darbos un ar mīlestību, kāda tiem ir citam pret citu; daži no viņiem nav izturējušies ar cieņu pret nabagajiem un pret to, kurai Es esmu uzticējies nest Manus Vārdus² un īstenot Manas intereses; jā! tieši kā šajā redzējumā – ja tu viņus brīdinātu, tie neklausītos ... un tajā pašā laikā arī Es, tāpat kā tu savā redzējumā, drebu, iedomājoties, ka viņu kritiens varētu būt liktenīgs!

Mani bērni, kurus bija aicinājis un pamudinājis Mans Gars, un kas tagad ir padevušies kārdinājumiem – ja vien viņi atļautu Svētajam Garam tos vadīt, tad nebūtu pakļauti briesmām; lai tas notiktu, viņiem ir jānāk pie Manis un jānožēlo savi grēki; viņiem nevajadzētu ļaunprātīgi izmantot Manu labestību un iecietību; drīzāk tās viņiem būtu jālieto, lai nāktu pie grēku nožēlas, tad viņiem tiks piedots un tie nezaudēs Manu Sirdi;

Es apsolu, ka ikviens, kurš nolems darīt labu, dodams Man godu, un izlīgs ar Mani un ar savu tuvāko, tas iemantos mieru un nāks pie atziņas, ka savās vājībās un snaudā viņš ir novests no ceļa; Es nevēlos, lai kāds Man vēl liktu raizēties; nevienam arī nevajadzētu sevi maldināt ar domām par savu taisnīgumu, Es atkārtāju Savu brīdinājumu – nepievilieties, domādami, ka esat taisni; ja kāds ir nolēmis, ka strādās Man, tad tam ir jāliek savi soļi Manās Pēdās un no visas sirds, ar cieņu un prieku jānes Mans Krusts; ja tas tiek darīts no labas gribas, tad viņi tiks pienācīgi atalgoti par visu, kas labi paveikts Manā Vārdā;

neviens nevar uzkundzēties pār kādu, jo Es esmu vienīgais Kungs;³ Es viņus mudinu atgriezties un pievērsties Man, un pierādīt Man savu labo gribu;

Vassula, ik reizes vērsies pēc padoma pie Manis, un Es tev došu atbildi; Es tevi svētīju, cieši turies pie Cerības;⁴

meitiņ, esi drosmīga; ic;

(Šis vēstījums tika dots divām „Patiesas dzīves Dievā” asociācijām. Es pati nezināju, ka viņu vidū valda šķelšanās un nesaskaņas. Pēc vīzijas es sapratu, uz ko attiecas šis vēstījums, un arī Kungs man ļāva noprast, kam tas ir adresēts.

Viņu vidū bija kāds, kurš īpaši izteikti centās uzkundzēties pārējiem, un Jēzum tas nepatika. Jēzus bija neapmierināts arī ar pārējiem – viņi bija tuvu liktenīgajam kritienam, tādēļ Dievs Savā neizmērojamajā Mīlestībā iejaucās.)

1999. gada 20. janvāris

Mana Vassula, pasaki Man, vai tev apkārt vai pasaulē ir kaut kas, kas varētu tev piedāvāt izsmalcinātākus un mīlestības pilnākus iepriecinājumus, nekā tas, ka tu esi kopā ar Mani, tikai ar Mani vienīgo? ko tev dod Mana Klātbūtne?

¹ Kungs man ikvienu no viņiem nosauca vārdā.

² „Patiesu dzīvi Dievā”.

³ Kungs vēlas pateikt, ka grupā, kas kalpo Dievam, neviens nedrīkst kļūt par diktatoru, kurš pavēl citiem un vēlas kontrolēt visu notiekošo.

⁴ T.i. – „cieši turies pie Manis”.

(Kamēr meklēju vārdus, jutu, kā pār mani nonāk Svētais Gars...)

- priekšnojautas par to, ko nozīmē lūkoties Svētīlaimībā;

- Tavas Godības uzlūkošanu;

- pāri plūstošu iepriecinājumu, kuru saņēma svētie – tie, kuriem Tavā priekšā bija kādi nopelni. Man nav neviena...

- apziņu, ka Tavā pārpasaulīgajā gaismā Tu, Dievs, Kas piepildi visas lietas, neesot pakļauts to ierobežojumiem, vari mājot mani...

- Tavā Klātbūtnē es piedzīvoju prieku, gaismu, ilgu pilnas nopūtas un ilgus arvien dziļāk iegremdēties kontemplācijā, vēlmi ieraudzīt to, ko neviena acs nav redzējusi un sadzirdēt to, ko neviena auss nav dzirdējusi...

meitiņ, turpini atbalstīties pret Mani un kopīgi, paņemot tevi zem rokas – kā līgavu, kuru viņas tēvs vai kāds radnieks ved pie altāra pretim Līgavainim, Es tevi ievedīšu Savā Valstībā, lai tajā tu, sajūsmas pilnu eņģeļu pulku vidū, valdītu līdz ar Mani¹, un neizmērojamā priekā iemājotu mūžīgajā Godībā; tad visas Debesis uzgavilēs un dziedās:

„Dievs valda! Lai priecājas zeme un gavilē kalni! Ķēnišķīgā izšķērdībā kungu Kungs ir atradis iepriecinājumu Savā izredzētajā; tagad slavēsim Kungu, Kurš ir viņu radījis; pagodiniet Kungu, slavīnot Viņu!”

jā! Es tev esmu ļāvis sadzirdēt Savu Balsi, esmu tev ļāvis ieraudzīt Mani vaigu vaigā; un kādēļ? kāpēc Es tev esmu izrādījis šādu labvēlību?

Lai caur Saviem Vēstījumiem izglābtu šo paaudzi?

lai jums visiem parādītu Savu bezgalīgo Žēlsirdību; lai caur to, ko tev esmu uzticējis nest, Es caur tavu muti skandētu dzejas rindas katrā solī, ko tu spertu, un glābtu šo paaudzi ...

Manas Sirds vīraks un mierinošā smarža, tu neesi viena, Es, tavs Kungs un Pestītājs esmu ar tevi; Manas Baznīcas greznums, pacel savas acis uz Mani² un esi svētīta;

Mans Iemīļotais visu Savu Sirdi ir ielicis Mīlestības dziesmā uz Savu radību.

Viņš ir licis atskanēt arfu skaņām, kuru atbalss aicina visu pasauli dzīvot patiesu dzīvi Viņā.

Viņa Dievišķajai Žēlsirdībai pāri plūstot, Viņš piepilda ikvienu vajadzību.

Ak, Svētais, Tavs Visšķīstākais Vārds sasniedz pat visattālākās tautas. Jā! Veselas tautas Tu esi aizdedzinājis ar Savu dievišķo saldumu, atturēdams cilvēkus no grēka un apklusinādams to ļaužu kurnēšanu, kuri Tev pretojas.

vai Es kādai dvēselei esmu liedzis Savu Mīlestību un Žēlsirdību?

Nekad...

ja Es dzīvoju kādas pilsētas³ iekšienē, vai šī pilsēta varētu krist? vai neesi lasījusi: „no Svētīcas izplūst Upe,⁴ kuras straume atveldzē Dieva pilsētu un svētdara Visaugstā Dieva mājas vietu;” Es esmu Dievs;

Ak, mūsu dvēseles Pavasari – kā gan lai aprakstu to veidu, kādā Tu esi pieskāries mūsu nožēlojamībai? Lūk, Tu stāvi mūsu priekšā, dāvādams mums Savu Mīlestību un Žēlsirdību. Kā zelta pīlārus un sudraba pamatnēm Tu dari stingras mūsu kājas.

Ar vienu vienīgu Tavu Acu skatienu Tu pārveido mūsu sejas, darīdams tās līdzīgas gaismekļiem sakrālajā Lukturī.

Patiešām, vienīgi Dzīvības Upe, kuras straumes atveldzē Dieva pilsētu, to arī svētdara.

¹ 2 Tim. 2, 12

² Kad es to izdarīju, es ieraudzīju To, kuru mana sirds tā mīl, smaidošu, parādot man vēlreiz Savas vaigu bedrītes.

³ T.i., dvēseles.

⁴ Svētais Gars.

Raksti saka, un tie, cilvēkus Mīlošais, ir Tevis Paša Vārdi, ka ikviens, kurš Tevi mīl, turēs Tavus Vārdus, un Tavs Tēvs viņu mīlēs, un Jūs abi nāksiet pie viņa un ņemsiet viņā Sev mājvietu.

(Jņ 14, 23)

Es esmu neizsakāmu iepriecinājumu Avots; Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā Es vēlos savu dvēseli pārveidot Ēdenē, Mūsu Trīsvienīgajam Svētumam piemērotā vietā; Es vēlos vest atpakaļ pie Sevis katru dvēseli, Es vēlos, lai dvēselēm būtu pieeja viņu Atdusas Vietai; tādēļ, Mana Vassula, Manis dēļ esi apņēmības pilna sargāt Manas mācības; vai redzi? zeme ir nesusi ražu, kalni un ielejas zemu noliecas, kad Es eju garām;¹ caur šo atklāsmi ir dzirdama Mana Balss; neņem vērā tos, kas sirdī lepni; atceries, Mana iemīļotā, ka Man pieder vara nogāzt karaļus un valstības, ja tie kļūst par šķērslī Manā ceļā;

„Ko raugāties skaudīgi jūs, daudzvirsoņņu kalni, uz kalnu,² kurā Dievam patīk mājot? Tiešām, tas Kungs tur mājās mūžīgi!” *(Ps 68, 17)*

Mans Svētais Gars ir iečukstējis tev ausī vārdus, kuri ir saldāki par medu, pat par medu, kurš piln no kārēm, pieceļot tevi un citus no mirušajiem; vai redzi? pestīšana nāk no Manis;

Mana mīļotā, esi piemērs citiem un mīli Manu Garu, jo Viņš kādu dienu dāvās tev atalgojumu par taviem darbiem un ... nebīsties no tiem, kuriem šķiet, ka viņiem ir vara pakļaut visas lietas – Es esmu ar tevi un esmu tavā pusē;

Mana Vassula, Es atkal tev lūdzu būt par liliju Manā dārzā³ un dāvāt Man savu smaržu; Mana izredzētā, dves uz Mani savu smaržu, Es nopūšos pēc tavas mīlestības, pēc tā, lai tu sevi atdotu Man, pēc tavas izturētības;

tu, kurai vienīgai Es esmu uzticējis šo Savas Sirds dārgumu!⁴ tagad paliec Manos apskāvienos, iesmaržo Mani ar savu niecību, bet Es, savukārt, apdvesīšu tevi ar Savu smaržu, lai tu būtu Manas Debesis!

cieši turies pie Manis un pie visa, ko Es tev brīvi esmu devis; nekad nepagursti no rakstīšanas;

Es esmu ar tevi; ic;

1999. gada 2. februāris

Kungs, ļauj man Tev izlasīt, ko ir rakstījis svētais Jānis Hrizostoms. Patiesībā tie ir Tavi vārdi, kurus Tu esi izteicis caur viņa muti.

Lūk, ko Tu sacīji:

„Es, jūsu tēvs, Es, jūsu laulātais draugs, Es, jūsu mājas, Es, jūsu barotājs, Es, jūsu saknes, Es, jūsu pamats. Es būšu viss, ko vien jūs vēlaties, lai Es būtu. Jums nekā nepietrūks. Es strādāšu jūsu labad, jo Es nācu, lai kalpotu un nevis, lai kalpotu Man. Es būšu jūsu draugs un jūsu viesis, jūsu galva, jūsu brālis, jūsu māsa un jūsu māte. Es būšu viss. Tikai esiet Manā tuvumā!

Jūsu dēļ Es būšu nabags un klaidonis, jūsu dēļ Es būšu uz Krusta un kapā. Augšā Es aizlūdzu Tēvu par jums, bet virs zemes Es kļūstu par jūsu aizbildni pie Tēva. Jūs Man esat viss – brāļi, līdzmantinieki, draugi un biedri. Ko gan jūs vēl vēlaties?”

tik daudzas reizes Es esmu izstiepis Savu ķēnišķīgo Zizli, lai visus jūs aizsniegtu, un tik daudzas reizes esmu nācis pie jums, lai izlietu smaržu uz jūsu galvām; Es jums esmu izrādījis ķēnišķīgu uzmanību, vērzdami pie jums ar dzejas rindām; dievbijības

¹ Šie vārdi ir simboliski. Tie nozīmē, ka gan varenie, gan nenozīmīgie pazemībā zemu noliecas Dieva ieceru priekšā un tās pieņem.

² Dievs vēlas pateikt, ka nevienam nav tiesību kritizēt tos, kurus Viņš izvēlas un dara par Savu mājvietu.

³ T.i. – Kunga Sirdī.

⁴ Šie vārdi izskanēja kā nopūta, lai arī Kungs tos izteica skaļā Balsī un ar dedzību.

un tikuma pilni bija Mani saldie vārdi, kad Es katru jūsu dzīves dienu ar jums sarunājos;

visus šos gadus¹ esmu Savu Galvu atbalstījis uz tevi, Es esmu Savu iepriecinājumu atradis tevī; Mana Sirds ir teikusi par tevi: „pārvērt viņu dzīvā altārī Savai mistiskajai Miesai;² lai viņa mācās noraidīt visu, kas nav no Tevis; pasargā viņu apslēptu Mūsos, lai viņa kļūtu par gavilējošu upuri, kurš ir gatavs tikt pārdots pasaulei un priecīgs Mums kalpot.” Savā maigumā un Savā neizsakāmajā Mīlestībā Es tev esmu devis Gudrību, lai tevi mācītu un lai Es spētu caur tevi piepildīt Savus nodomus attiecībā uz Baznīcu;

Mana iemīļotā, vai redzi, ar kādu apņēmīgu dedzību Es nonācu pār tavu traulumu, lai darītu tevi un caur tevi arī citus par stipriem Manas Baznīcas balstiem? Es no visas Savas Sirds svētīju tevi un visus tos, kuri ir kļuvuši par dievišķās uguns stabiem, kas nodod tālāk šajos svarīgajos Vēstījumos paustos Manus Vārdus; Es svētīju ikvienu, kurš labprātīgi ir izmantojis visas savas iespējas, nesavtīgā mīlestībā un dedzībā sludinādams Patiesību un nesdams kristietību šajā dekrizianizētajā pasaulē; Es esmu ar tevi un apsolu, ka simtkārtīgi atalgošu gan tevi, gan visus pārējos;

vai redzi, kā Es lieku celties Miera vēstnešiem un kā Es steidzos palīgā Savam Namam? redzi, Mana Vassula, Manas Acis ir pārāk šķīstas, lai spētu ilgstoši noraudzīties dumpīgumā; Mana Darba varenība (un šis patiešām ir Mans Darbs) slēpjās dvēseļu ievēšanā Manā Vissvētākajā Sirdī; ja Es nesteigtos un ar Savu Zizli neuzceltu mācekļus, tad vīģes koks neuzziedētu, nebūtu augļu vīna kokā un Manas avis turpinātu kļīst apkārt, līdz viss ganāmpulks būtu pilnībā izkliedēts; Labums un Žēlsirdība nespēja noskatīties kā tik daudzas dvēseles dodas pretim mūžīgās uguns liesmām;

nemitīgi un nepaguris, turēdams Savu Sirdi Plaukstā, Es turpināšu ieskatīties ikvienas sirds logā, lai to atmodinātu un ieceltu Manas Dievišķības dedzīgajā Mīlestībā; pēc tam, likdams šajā sirdī ieplūst nepārspējamo un svētdarošo žēlastību straumei, Es uz tās altāra novietošu visus tai nepieciešamos tikumus, lai tā tiktu ieviesta pilnīgā vienotībā ar Tēvu, Mani un Svēto Garu, iegremdējot to mūžīgajā Debesu priekā un Mūsu iepriecinājumos;

tagad Es tev saku: viss, kur tu atrodies,³ izzūd kā ēna, bet Mani Vārdi nekad neizdīs;⁴ „Es likšu tevī pieaugt dedzībai Mana Nama dēļ, un uguns, kuru aizdegšu tevī, atbrūnos varenos; lai tevī plūstošais Avots nekad neizsīkst; turpini kaismīgi un ar degsmi aizstāvēt Patiesību un Manu Baznīcu, kuru Es esmu atpircis Pats ar Savām Asinīm; neļauj tavu vajātāju pletnei laupīt tev drosmi vai tevi nogurdināt – tā vietā lai viņu nekrietnā rīcība dara tevi stiprāku; lai no Manas Mutes ieelpotās žēlastības uztur tavu dvēseli mierā un palāvībā;”

ak, paaudze, nekas nespētu tavam nožēlojamajam laikam nest lielāku labumu kā šī Grāmata;⁵ Mana Baznīca nebūtu varējusi saņemt lielāku dāvanu tās atjaunotnei, tomēr kārtējo reizi viņa Mani pieviļ, jo nav sapratusi Manus nodomus ...

nāc, Vassula, Svaidītais tev sagatavos patvērumu Savā Vissvētākajā Sirdī; mīli Mani tā, kā Es tevi mīlu; nāc, tu, kas esi Manējā, un iesmaržo Manu Sirdi; Es apsolu, ka kādu dienu ļaušu tev ieraudzīt tavu pūļu saldus augļus un tu priecāsies ...

tagad nāc pie Manis un lūdzies savas lūgšanas, tās vienmēr Mani aizkustina; nāc un apreibini Mani ar savām lūgšanām;

¹ Kopš tās dienas, kad es atvēru Kungam savas sirds durvis.

² Baznīcai.

³ T.i. zeme.

⁴ Turpmākie Kunga vārdi izskanēja kā zvērests – svinīgi, bet vienlaikus arī kā pavēle.

⁵ Jēzus runā par “Patiesas dzīves Dievā” grāmatām.

Kungs, šai mirklī esmu zaudējusi runas spējas – ko gan Tu vienmēr saskati šajā necienīgajā un nederīgajā sirdī, ka izlej tajā dievišķos vārdus, kas ir saldāki par medus kārēm?

nevainīgu dvēseli Es vērtēju augstāk par visiem scepteriem un troņiem, vienalga, cik tā grēcīga varētu būt; vai tu pirms dažām dienām neteici, ka jūties Man kā māte? māte, kura ir gatava darīt visu, lai pasargātu savu bērnu no nemitīgām ciešanām, pāridarījumiem un pasaules apsmiekla? tava mīlestība pret Mani ir Mani aizkustinājusi, tā ir pārspējusi tavu nožēlojamību ...

Mana Debesu Liturģija, Tu esi Dievs, Kurš ietver sevī visas radības, Kurš mani esi ietērpis ķēnišķīgās drānās un pavēris man brīvu pieeju Taviem Pagalmiem.

Tu mani esi svaidījis, lai es sarunātos ar Tevi vaigu vaigā, Tu mani esi aizkustinājis ar Savas cēlās melodijas skaņām.

Tu mani esi pabarojis ar Labumu un Saldumu un klājis man ķēnišķīgu Mielastu, lai tas viss ar plašu vērienu un ķēnišķīgu dāsnumu varētu tikt izplatīts tālāk visām tautām.

Vai tas nebiji Tu, kas Savā dievišķajā dāsnumā ielēji Manī Savas Dievišķās Mīlestības straumi un mani augšāmceli?

Labuma Dievs, maigais Žēlastības Gars, Cilvēkus visvairāk Mīlošais, Tu pazīsti visas manas nepilnības, trūkumus un nekrietnumu... Kā gan par spīti šiem „parazītiem” Tu vēl arvien esi tik žēlastības pilns pret mani un vēl arvien man tuvojies?

Gaismas pilnā Manifestācija, es Tevi slavēju un godīnu un lūdzu, lai Tu vienmēr apžēlotos par manu grēcīgumu un necienīgumu...

Kyrie eleison.

ak, Vassula, ik reizes, kad tu, zinādama, ka vienīgi Manī ir Dzīvība, raizējies par savu trauslumu un grēcīgumu, Es gūstu iepriecinājumu; ik reizes, kad tu atzīsti sevi par grēcinieci un to, ka, tikai pilnīgi sevi atdodot Man, tu spēj pievilkt Manas žēlastības, Es tevī virzīties tālāk un tevī var piepildīties Mana Griba;

Mana Svētā Gara Elpas žēlastības pārveidotā, Es patiešām tevī turpināšu īstenot Savus nodomus;

Es, Jēzus, tevi svētīju; esiet vienoti; ic;

1999. gada 5. februāris

Kā gan lai pateicos Visvarenāi Labvēlībai, kādu Viņš man ir parādījis? Viņš manī ir darījis brīnumdarbus.

Es tevī esmu uzcēlis Savu Troni, lai tas pastāvētu mūžam ... Es esmu tavš Karalis, Kurš tevi ir svaidījis, lai tu ienāktu Manā Valstībā; Es esmu tavas dvēseles drošības Karalis;

Mana sirds kūst kā vasks un pilnīgi izkūst Tavā dievišķajā Klātbūtnē... Es līksmoju Tavā Krāšņumā un Majestātē. Atļaudams Savai Svētajai Klātbūtnī kā upei plūst cauri manas dvēseles tuksnesim, Tu esi man parādījis Savu Spēku.

Alleluja! Tavā Mīlestībā ir ticis aizskalots viss manas dvēseles sausumā iegūtais piesārņojums!

jā, Mana iemīlotā, Es esmu pazīstams Savas lielās Žēlsirdības dēļ un Manas Sirds maiguma dēļ; vai neesi dzirdējusi, ka Es pārvēršu tuksnešus upēs un izkaltsu zemi ūdens avotos? cildini Mani sapulču laikā un liec šai paaudzei saprast, ka Man pienākas Ķēnišķīgs Gods;

kā gan viņi spētu atmaksāt Manai Visvarenībai?

Mana Ķēnišķīgā Sirds pieceļ nabagos garā, Es paceļu nabago un grēcinieku, ietērpdam tos ķēnišķīgās drānās un atļaudams tiem staigāt Manos Pagalmos; Es viņus svētīju, iegravēdam tajos Manu Svēto Vārdu un atvērdams tiem tikumu durvis,

lai viņu uzvedība iepriecinātu Manu Ķēnišķīgo Cieņu; Manis mācīti, tie iemācīsies dzīvot nevainojamu dzīvi;

Visās sanāsmēs es sludināšu Tava Vārda varenību, bez bailēm Es saukšu, ka Tava Žēlsirdība, nokāpusi no Debesīm, ir ar mums.

Mīlestībā iejaucies un izglāb mani no vajātājiem un apspiedējiem. Atbalsti mani, kā esi to solījis, bet nekrietnu un melīgu mēli klusini.

vai esi manījusi kādus ierobežojumus? turpini, pasaki to ...

Vai es kļūdīšos, ja sacīšu, ka Tava Nama „iekšējās sienās” es neatrodu īpašu atbalstu...

nevienam neizdosies tevi piespiest pie zemes, pat, kā tu tās nosauci, Mana Nama „iekšējām sienām” ne, kamēr vien Es esmu ar tevi un tev līdzās;

„iekšējās sienas” varētu tevi aprakt, bet mūrnieki, kuri tās ir mūrējuši, ir velti pūlējušies; viņus nogāzīs tavš dedzīgums Mana nama dēļ, kas tevi aprij ...

Es tev neesmu prasījis, vai tu jūti atbalstu no Mana Nama „iekšējām sienām”, vai ne; Es tev vaicāju, vai esi pamanījusi kādus ierobežojumus ...

Nē, kopumā ne. Tavs Vēstījums izplatās, es piedzīvoju Tavu Godību un Tavu Spēku. Mans Dievs, lieli ir Tavi sasniegumi. Tu Saviem bērniem esi atļāvis ieraudzīt Tavu Godību, Tu valdi pār visu ... Tu pats izplati Savus svētos „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumus...

tādēļ nebīsties; ja arī kāds tevi liec pie zemes, Es tevi atkal piecelšu; Es tevi esmu augšāmcēlis, lai darītu par Savu skolnieci; tas esmu Es, tavs Līgavainis, tādēļ nāc un ieej sava Kunga priekā!

klausies uzmanīgi un raksti:

līdz pat šai dienai Maniem Žēlsirdīgajiem Aicinājumiem nav tikusi pievērsta īpaša uzmanība,¹ arī Mani brīdinājumi nav tikuši nopietni uztverti; Mana skolniece, Mana Atgriešanās ir neizbēgama; Es esmu tevi sūtījis, lai tu pasaulei sludinātu Manus Vārdus, lai tu runātu Manā svētajā Vārdā, tomēr daudzi vēl arvien nav klausījušies;

Sātana stunda tuvojas galam, jo Mana uzvara ir pavisam tuvu; tieši tāpēc viņš tik daudzus patur savā gūstā, kas ir atkrišanas un maldu saistīti;

paaudze! paaudze, tu bieži esi atkritusi, tomēr tādu atkrišanu kā šodien Es vēl neesmu piedzīvojis; šodien šī ļaunā paaudze atsakās ieklausīties Manos Žēlsirdīgajos Aicinājumos, izvēlēdamās sekot savas nocietinātās sirds diktātam; Manu meitiņ, viņi, paraustīdami plecus, saka: „mēs labāk darīsim tā, kā mums pašiem patīk ...” tad viņi izvēlas ļaunumu ... atstādami Dzīvā Ūdens Avotu, viņi savā atkrišanā ir nolemti nāvei;

Mans Tēvs ir vairāk nekā apvainots; cik vēl ilgi zeme tiks dalīta un plosīta gabalos? cik vēl ilgi Mana Baznīca būs sašķelta un tajā valdīs dumpīgums?² daudzi no Maniem kalpiem nemitējas zaimot un izsmiet Mana Tēva Garu; vai šī paaudze vēl nav dzirdējusi no Debesīm nākošo rūkoņu? vai vēl neesat dzirdējuši, kā visaugstākajās Debesīs raud Mani svētie?

ak, Vassula, redzot šīs dvēseles³ priedājamies par savu negantību, kā lai Debesis nesludinātu atmaksu? ar asarām Acīs Man ir jāpiebilst, ka daudzi no Manas Baznīcas atbildīgajiem vairāk paļaujas uz to, ka tiek augstu vērtēts cilvēku acīs, tomēr viņi aizmirst, ka visas šīs lietas ir pretīgas Manām Acīm;

Es jums nopietni prasu: vai Es nepiepildu Debesis un zemi? vai Es neizliešu Savu Svēto Garu pār visu cilvēci un nepiepildīšu Savu Apsolījumu?

¹ Mazāka, nekā tika gaidīts.

² Vienlaikus dzirdēju arī vārdus „nesamierināta” un „nemiera pilna”.

³ Atkritusī paaudze.

visiem tiem, kuri seko savu nocietināto siržu pavēlēm, Es saku: tā kā jūs neredzat, ka visu zemi piepilda Mana Gara godības spožums, un turpināt par ļaunu saukt to, kas labs un svēts, tad jūsu pašu neticība liks jūsu grēkiem nākt pār jūsu galvām;” svētīts ir tas, kurš tic – lai tie ieiet Manā priekā!

Es nevēlos, lai kāds pakristu uz maldu ceļa un domātu, ka Mana Tēva dusmas ir mazinājušās; liela un varena ir Viņa Žēlsirdība, bet tikpat liela ir arī Tēva bardzība; ak, paaudze, kā gan tu vari izvairīties no soda, kas nāk pār grēka lāstu? tu pļausi to, ko visus šos gadus esi sējusi ...

Vassula, tavs skrējieni vēl nav galā, Manās sapulcēs cildini Manu Vārdu;¹ Es tevi esmu apveltījis ar garīgu dāvanu pievērst tēvu sirdis bērniem, bet bērnu sirdis viņu tēviem; daudzi gūs labumu no šīs dāvanas un tavām pūlēm;

tie, kuri klausīsies, to sirdis saņems svētdarošas žēlastības, un caur šīm žēlastībām daudzi tiks dziedināti no savu grēku sārņiem, jo viņi būs tie, kuri būs pieņēmuši Manu Svēto Žēlastības Garu;

šie ir laiki, par kuriem Raksti² runā kā par Manu Dienu un iznīcinošās uguns Dienu, kad Debesis izzudīs liesmās ... bēdas sirdij, kurā nav nožēlas! paaudze, vai Es būtu varējis tevi brīdināt vēl vairāk?

Mans dievišķais apmeklējums ir nenovēršams, un tuvojas Šķīstīšanas Uguns, kuras karstumā jūsu dvēseles izkusīs kā vasks;

paaudze, līdz šim Es esmu tev devis un vēl joprojām tev dāvāju Savas dievišķās un tuvības pilnās draudzības nenovērtējamo žēlastību, bet tu to neesi pieņēmusi; daudzi no jums nav sapratuši, ko Līgavainis jums dāvāja;

meitiņ, atceries, ka tu esi Manu īpašo rūpju apņemta; vai neesi dzirdējusi to liecības,³ kuriem Es esmu dāvājis žēlastību tevī ieraudzīt Manu Vaigu, un caur šo redzējumu esmu stiprinājis viņu ticību? tādēļ nenovērtē par zemu Manu Dievišķo Spēku;

Es turpināšu parādīties tevī, Es turpināšu rotāt tevi ar Savu Vaigu, jo Tēvam tas patīk; vēro savu trauslumu, savu grēcīgumu, savas nepilnības un daudzās priekšnojautas ... tad žēlastībā dāvā Man brīvību vienmēr prasīt no tevis savu laiku un gatavību kristianizēt šo nekristīgo sabiedrību, kurā tu dzīvo, kā arī ar mīlestību aizlūgt par Manas Baznīcas Vienotību;

lai tavas vienīgās intereses ir saistītas ar Manu labumu; lūdzies par grēcinieku atgriešanos; šīs Man pienestās lūgšanas līdzinās aromātiska vīraka smaržai, šī⁴ tava nopūta ir kā smarža Manai Sirdij, un Es to ar prieku esmu pieņēmis ...

mīli Mani un gandari par tiem, kuri ik dienas Mani atkal sit krustā ... liksmojies Manā Klātbūtnē, Es esmu ar tevi;

Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

1999. gada 3. marts

Kungs?

Es Esmu ... naha lishbu firü nabish khaleh shbekh nirü malekh bissä; mbarakh abshan khedir lah coghar;⁵

Es esmu tavs Pestītājs, tavs Viss, tavas Debesis; svētīts ir tas, kurš pieņem Mani; saņem Manu Mieru; Es, Jēzus, tevi svētīju;

¹ Lūgšanu sapulcēs.

² Pēt 3, 1- 18

³ Daudzās tautās ir bijuši liecinieki, kuri manas sejas vietā ir redzējuši parādāmie Kristus svēto Vaigu.

⁴ Es pēkšņi nopūtos, jo sapratu, ka manu sūtību man ir uzticējis Visaugstākais. Viņš mani ir aicinājis aizlūgt, gandarīt, bez atpūtas pārstaigāt pasauli evaņģelizējot, lai mana dzīve pārvērstos nemitīgā upurī un lūgšanā.

⁵ Šie vārdi man tika doti nepazīstamā valodā.

ir tik brīnišķīgi redzēt tevi pilnībā atkarīgu no Mana Spēka! Man ļoti nepatīktu redzēt, ka tevī izveidojas ieradums, un tu vairs neesi atkarīga vienīgi no žēlastības; vai redzi, cik skaidri sajūtama ir Mana Dievišķā Klātbūtne, kad Es sarunājos ar tevi?

Vassula, klausies un raksti: „jūsu pestīšanas pamatā ir nāk klusums un atgriešanās”; tā ir viena no Manām tēmām, par kuru šajos pēdējos gados Es ar jums esmu runājis; tomēr pretī tam, ko jums sniedza Līgavainis,¹ Viņš joprojām saņem naidīgumu un nicinājumu;

Viņš sauc un saka: „Mana Atgriešanās ir neizbēgama, esiet gatavi pieņemt Mani žēlastības stāvoklī, kamēr Žēlastība vēl stāv pie pašām jūsu durvīm!” tomēr letargiskā miega dēļ, kurā jūs turpināt atrasties, jūsos vairojas tumsība, un tā kļūst arvien augstprātīgāka; Mana Gaisma mirdz tik spoži, tomēr tu, paaudze, savā tumsībā neviens to neierauga; Es nāku, lai izgaismotu tavu baismīgo nakti, tomēr līdz pat šai dienai Mans Svētais Gars netiek godāts;

paaudze, tu piepildi sevi ar visu, kas nav svēts, un ir negantība Manās Acīs; dzirdēdama par Manis sūtītajiem vēstnešiem, tu pateicībā pacel savas rokas un slavē Mani par to, ka tavā vidū ir tikuši sūtīti „Visaugstā Dieva sūtņi”; tomēr tā vietā, lai apdomātu Manus Vārdus, tavu izturību apdraud tieksme it visā meklēt sensacionālo; kā ir teikts Rakstos: „viņi ir kā miega nomākts snauduļojošs vīrs, kuru jūs cenšaties pamodināt; kad būsiet viņam izskaidrojuši lietas būtību, viņš vaicās: „par ko tika runāts?” viņa sirds līdzīgi saplīsušam traukam nespēs sevī saturēt Manis dotās zināšanas, un tādēļ kā nesapraša viņš tiek aizvests neceļos;”

tieši tādēļ Sātans ir licis celties tik daudziem viltus praviešiem, kuri izmēda² Manas Mācības un Dievišķo Darbību; tik daudzi no jums lasa lietas, kuras nav Manis, bet gan cilvēku iedvesmotas, vai arī tādas, kuras ir radījis ļaunais gars; tomēr Es saukšu pie tiesas visus apslēptos darbus, labos un sliktos; jau kopš paša iesākuma Es esmu saucis: „nāciet pie Manis visi, kas maldāties šai tuksnesī, un iepazīstiet Mani, savu Trīsvienīgo Dievu;”

redzi – no Manas puses durvis nav aizvērtas, tomēr Mani Aicinājumi netiek ņemti vērā un tie netiek godāti; Mani biežie apmeklējumi ar Manas izredzētās starpniecību, kuru laikā Es jūsu atjaunošanai un Mana grūstošā Nama atdzimšanai pie jūsu kājām nolieku Savu pestījošo Mīlestības Himnu, nav tikuši pārdomāti un izprasti;

dažiem no jums Es esmu sacījis: „tā kā jūs esat vienalīdzīgi pret Maniem lūgumiem caur evaņģelizāciju vairot viņas pūļu augļus, tad Es jums liegšu Savus apmeklējumus;” tā arī Es esmu darījis, pie tam šī Manas Klātbūtnes attālināšanās ir nepieciešama jūsu izaugsmei; vai nu tagad, vai nekad ir pienākusi stunda satvert rokās sirpi un enerģiski pļaut; pļaujiet tur, kur jūs nekad neesat sējuši, un saņemiet Manas svētības;

Vassula, Mans pieņemtais bērns, iemācies saprast, ka Mēs³ nemitīgi esam tev līdzās, un šajā mīlestības pilnajā vienotībā tu tiec pārveidota; Es tevi esmu iegremdējis Savos dzidrajos avotos,⁴ kuri plūst no Manas Mutes, lai mācītu tev Gudrību, ļaujot tev iedziļināties Mūsos, lai labāk izprastu Mūsu Trīsvienīgo Dievišķību; kurš gan būtu spējis tevi apveltīt ar tādu mieru un gara brīvību, kurš būtu spējis tevi izgreznot ar safīriem?⁵ un kurš šobrīd sniedz tev žēlastību attālināties no cilvēkiem un atdusēties Viņa Rokās?

¹ Jēzus šai vēstījumā Pats Sevi dēvē par Līgavaini.

² Es sapratu, ka daži pat cenšas „kopēt” šos Vēstījumus.

³ Vissvētākā Trīsvienība.

⁴ Dieva Vārdā.

⁵ Safīri šajā gadījumā simbolizē tikumus.

jau kopš paša iesākuma, vēl pārklātu lāsēm no Maniem skaidrajiem avotiem, ķēnišķīgā dāsnumā Es tevi esmu sūtījis grēcinieku un nabagu vidū; tu esi dzinusi asnus Manos avotos, un kā Mozus, kuru Es ietinu mākonī, tu esi tikusi ieskauta Manās Rokās svētajā kontemplācijā, kuras laikā tava dvēsele un tavš prāts ir tikuši pacelti Dievišķībā;¹

Savā Labvēlībā un Savā neizsakāmajā Mīlestībā Es tevi esmu apveltījis ar žēlastību šad un tad ieskatīties Svētlaimībā; lai tu arvien justos laimīga, Es esmu parādījis uz tevis – dažkārt kā caurspīdīgs plīvurs, bet citreiz, apņemdams tevi visā pilnībā; lai parādītu, ka tu patiešām esi nākusi no Maniem skaidrajiem avotiem;

lai tevi iedrošinātu, lūgšanu sapulču laikā tavu misiju ir pavadījušas Manis dotās zīmes un brīnumi; šī paaudze ir bijusi apžilbinošu brīnumu lieciniece;

ak!² ja vien daži būtu vairāk novērtējuši tos dārgumus, kurus Mēs pār tiem esam izlējuši ...

Es³ esmu tavas dvēseles dzīvinošā substance, Es esmu Tas, Kurš tevi ir ievēdis Dieva bērna mīlestības attiecībās ar Mūsu Dievišķību, Es tevi esmu mācījis dzīvot dievišķu dzīvi, lai tu kļūtu par vēl vienu Tēva pieņemto bērnu; Es esmu tavas dvēseles augstākais Valdnieks, bet reizē arī tavš Draugs, jo atļauju tev brīvi izteikties, paust savu viedokli un domas, izmantot savu brīvo gribu, kuru Es tevī esmu atjaunojis;

vai tagad, Mana Vassula, tu redzi, ko nozīmē būt meitai caur žēlastību, tāpat kā Vārds ir Dēls jau pēc dabas?

tu esi tikusi aicināta līdzdarboties Dievišķajā pestīšanas Plānā, bet reizē arī ieiet Trīsvienības dzīvībā; nāc un elpo Manī, un piepildi savu dvēseli ar Mūsu Dievišķo Mīlestību – tā tevi ievēdis pilnīgā vienotībā ar Mums;

⁴klausies, Mana izredzētā, Es zinu, cik tu esi uzcītīga Manu interešu labā un Mana Goda dēļ; Es zinu arī to, cik daudzus upurus tu upurē pasaules atgriešanās labā; Es zinu, cik ļoti dedzīgi tu vēlies Mani mierināt, kad redzi Mani stāvam ar izstieptu Roku un lūdzoties Savu Namu samierināties un izlīgt; Es zinu, kā tu jūties arī tad, kad redzi Manas asaras, saņemot atraidījumu;

bet Es, savukārt, tagad vēlos tevi no jauna pārliecināt par saņemtajām žēlastībām un par Savu pieķeršanos, kādu izjūtu uz tevi; Es zinu, kā Mana prombūtne,⁵ lai arī tā nekad nav ilgstoša, var tevi sāpināt;

Ak, mans Svaidītais, mans prāts vēl arvien nespēj bez sāpēm atskārst Tavu prombūtni ...

ak, bet Es taču esmu devis zvērestu, kuru nekad neatsaukšu: mēs šo misiju pabeigsim kopā, un Es tevi nekad neatstāšu;

uzvara ir tuvu, jo Manas Mīlestības Spēks ir daudz varenāks nekā ļaunuma spēks, tas ir varenāks pat par visu elli kopā; tādēļ priedīties un ļauj Man tevi paturēt Savā kalpošanā; turi savas ausis atvērtas Svētās Gudrības Balsij; Es dedzīgi vēlos tevi mācīt, un tā Es varu pabeigt tevī aizsākto Dievišķo Darbu;

Es vēlos, lai tu, ieslēgta Manī, Manā Sirdī, atrastos pastāvīgā kontemplācijā, kuras laikā tava dvēsele paliktu klusu un būtu Manas saldmes apreibināta; turpini tiekties pēc Manām atklāsmēm un pamācībām, kas nāk no Manas Sirds, lai tu tās nodotu tālāk šai paaudzei un visām nākamajām; Svētais Gars arī turpmāk apveltīs tavu prātu ar Savu cildeno Gaismu, ar tās palīdzību tu izdaiļosi Manu Baznīcu; esi maziņa, patiesi maziņa, atļaudama Viņa Darbības Spēkam būt vēl iedarbīgākam; ar mīlestību atklāti

¹ Dievā.

² Tā bija Dieva nopūta.

³ Pēkšņi Svētais Gars izrunāja šos vārdus.

⁴ Vēstījumu turpināja Jēzus.

⁵ Domāti tie laika posmi, kad nesaņemu aicinājumu rakstīt.

apliecini Ticību un ej uz priekšu Mūsu Gaismā, nekad nešaubīdamās par Mūsu Bagātību, Žēlsirdību un Maigumu, kurus tev esam parādījuši;

Mans Tēvs atvēra tavu sirdi ar vienu vienīgu Savu Acu skatienu – tas bija kā ass, šķeļošs Gaismas stars; Viņš atvēra tavu sirdi un piepildīja to ar Mūsu dzidro Dievišķo Gaismu, atklādams tevī mītošo Mūsu Attēlu un pārvērdams tavu sirdi Avotā, atjaunodams tevi ar tikumu straumi, atjaunodams Mūsu Svētnīcu un Īpašumu, lai tu varētu būt vēstnese, kas pareizi sludina tai uzticēto vēsti un atļauj sevī iegravēt Mūsu Mīlestības Hīmu, kas bagātināta ar neizmērojamām mistiskām zināšanām un izpratni;

nāc, Mans Dievišķais Plāns tevī tiks pabeigts ar Maigumu, un ne ar skumjām; saņem Manas svētības un nebīsties; Es tevi esmu iesaistījis šajā Vienotības kalpošanā; šīs kalpošanas ietvaros Es tevi esmu pagodinājis, saistot tevi pie Mana Krusta, lai tu spētu sevī uzsūkt visus Krusta ceļa etapus – ar mīlestību apskauj Manu Krustu un neaizmirsti par Tā uzvaru!

Es, Jēzus, Kurš esmu tev līdzās, tevi svētīju; ic;

Dieva Gars runā caur mani, un Viņa Vārds ir uz manas mēles – Viņš mani ir iestiprinājis Savā Sirdī kā dārgakmeni ķēnišķīgā kronī. Viņš nokāpa no Sava Troņa, lai noklātu manu ceļu ar rozēm... Tu izstiepi Savu Zizli, lai pieskartos neesošai radībai, pat neraizēdamies, vai šis žēlsirdības pilnais žests nemazinātu Tava Sceptera vērtību.

Tavā Azotē es tiku mācīta gudro zinībās un no netīras grīdsegas Tu mani pārveidoji par Savu vēstnesi...

Lai ir svētīts Tavs Vārds! Āmen.

1999. gada 9. marts

Dieva Gars man atklāja ceļu, kā cilvēks kļūst par Dieva bērnu. Viņa atbrīvoti, mēs varam baudīt to pašu brīvību un godību, kādu bauda citi Dieva bērni. Manu acu priekšā Mīlestības Gars atklāja trīsvienīgā Dieva Godību, visas Viņa Bagātības un Dārgumus. Tagad ar miera pilnu dvēseli es varu sacīt:

„Gars ir satvēris manu dvēseli un darījis to par Savu īpašumu, un vienlaikus Viņš man ir devis manu patieso brīvību. Savā Žēlastībā Viņš mani ir uzdāvinājis Ķēnišķīgus Svētkus – Viņš man ir dāvājis Pats Sevi.

Tad Viņš ieplūda manī kā upe, Viņš nemiīgi mani atjaunoja un atdzīvināja manu vienotību ar Trīsvienīgo Dievu.

Visu dāvanu Devēj, Tu man esi dāvājis Savu draudzīgo Liesmu, sarunādamies ar mani vaigu vaigā, vezdams mani pie Tēva un pie Dēla un vienodams manu dvēseli arī ar Viņiem.

Manas sirds dievišķā Liesma, Tu, Kas Savu mājokli esi pārveidojis pēc Savas gaumes, lai tas apmierinātu gan Tevi, gan mani – un tagad es uzgavilēju priekā!

Tagad es dzirdu Balsi un vairs nespēju teikt: „es to nepazīstu”. Es jūtu Viņa Elpu pārslīdam pār savu seju un vairs nespēju noliegt, ka ir Kāds, Kurš stāv manā priekšā, smaida un staro... Kā gan lai saku, ka neesmu Dievišķā Klātbūtnē?

Tagad es esmu atvērusi savu muti, bet mana mēle izveidoja šos vārdus ar Gara palīdzību... Ja mana sirds izteiks gudrības vārdus, tad arī tas notiks caur Žēlastības Garu.

Mana Vassula,¹ Es vēlos, lai mūsu mīlestībā valdītu vienlīdzība ...

mīli Mani un tiecies pēc visām tām dievišķajām iedvesmām, kuras Es spēju dot un kas pieder Visaugstā Dieva dēliem un meitām; Es esmu sakārtojis Mūsu atdusas vietu,² Es

¹ Runāja Svētais Gars.

² Manu dvēseli.

visu esmu nolīcis savā vietā, jo Es esmu kārtības Dievs; Es tevi apmeklēju, tāpat kā biju apmeklējis apustuļus – Mūsu labpatikai Es atjaunoju Mūsu svētnīcu¹ un tad uzcēlu tevī Savu Troni; Es tev atklāju Savas dāvanas un dārgumus un esmu tevi izgreznojis ar Savu Klātbūtni; Man labpatika iegūt tevi Savā īpašumā un ieliet tevī Savu Gudrību, lai tava dvēsele atmirdz spožumā; Es tevi iegremdēju Mūsu skaidrajās avotos, lai atdzīvīnātu tevi;

Un tagad es varu sacīt:

„Es radu sev atpūtu un baudu Tavas Bagātības.”

Pat, ja man būs jāatstāj šī zeme, tevis dotos Dārgumus es atstāšu nākamajām paaudzēm.

pārklāt tevi ar Savu Bagātību Man ir tīrais nieks ... vai neesi dzirdējusi, ka Dievs nekad nepārstāj Sevi atdot jums visiem?

arī tad, ja Es nepārtraukti atdošu Sevi ikvienam, tā būs arī ar jums, ka es sagatavošu jūs uz satikšanos ar Līgavaini; jūs atdosiet sevi cilvēkus Mīlošajam un kļūsiet par vienu garu ar Dievišķo; kā Dieva dēls vai meita šajā cildenajā stāvoklī tu kļūsi par pilnīgu Trīsvienīgā Dieva attēlu; viss, ko tu aizsāksi, tiks paveikts bez vainas, jo būs dievišķs un saskaņā ar Mūsu Prātu un Gribu;

Mana Vassula, pat tavas kustības tiks pārvērstas Mūsu kustībās – ikviena tava rīcība un solis, ko tu spersi savā dzīvē, tiks veikts Mūsu Mīlestībā un žēlastībā vēl paplašināsies; kā patiesai Visaugstā Dieva meitai, tavs gars tiks iegremdēts Mūsu Dievišķībā;

Manu jauko meitiņ, Tas esmu Es, Kurš tevi ievadīju bērna mīlestībā uz savu Tēvu un Dievišķā vienotībā; Es paplašināju tavu sirdi, lai tu spētu saņemt no Mums vairāk un arī Mēs spētu vairāk saņemt no tevis, lai Mēs vairāk spētu Sevi atdot tev, bet tu sevi Mums; šajā aprītē tu Mums sniegsi visu, kas jau pieder Mums; tā ir Mana uzvara tevī – pēc tam, kad tu Man biji veltījusi savu brīvo gribu, Es tevi esmu ievēdis pilnīgā vienotībā ar Mūsu Dievišķo Mīlestību;

vai redzi, cik labi ir pakļauties? kā gan citādi Es būtu spējis piepildīt Savas ieceres?

tagad Es esmu tavas dvēseles vienīgais Valdnieks, bet, kā jau tev agrāk esmu sacījis, es esmu ne tikai tavs augstākais Valdnieks, bet arī tavs Draugs un Iemīļotais; Es tevi esmu atjaunojis, lai tu kļūtu par Dieva bērnu, un lai tev kā ikvienai Mūsu atvasei būtu tiesības uz savu viedokli; atvasei ir tiesības pat valdīt līdz ar Savu Tēvu;

Manā miera pilnajā Elpā tu ieraudzīsi lietas Mūsu Gaismā un to, kā tās redzam Mēs; tādēļ Es ikvienam saku:

esi bagāts nabadzībā un Es pievērsīšu tev Savu labvēlīgo skatienu;

ļauj Man tevi arī dēvēt par Visaugstā dēlu vai meitu, un tu valdīsi līdz ar Mums;

ļauj Man tevi nostādīt uz kājām, lai tu spētu kustēties Manī;

atļauj Man tevī uzcelt Savu Troni, lai arī tu varētu teikt citiem: „es esmu atradis atpūtu ...” vai tevī nav ilgu ieraudzīt savu Tēvu? vai tevī nav slāpju pēc Dieva?

ja tevī ir šīs slāpes un ilgas, tad Man tev ir jāpalīdz piedzimt; jā, lai ieraudzītu Tēvu, tev ir jāpiedzimst no Manis, jo neviens bērns nav redzējis savu Tēvu, pirms nav piedzimis;

svētīgs ir cilvēks, kurš pārdomā par Brīvību, kuru Es viņam varu dāvat; šī brīvība tevi nesīs kā Līgavainis nes Savu Līgavu, lai darītu pilnīgāku savu vienotību ar Mums; mīlestības pārveide, kas tiks iespiesta tavā dvēselē, būs tik spēcīga, ka no šī brīža nekas vairs nespēs tevi no Mums šķirt;

Mūsu Kungs mūs piepilda ar Zināšanām un Saprātņi, atklādams mums labo un ļauno...

---

¹ Manu dvēseli.

*Ko gan cilvēks vēl var lūgt? Visaugstais mūsu sirdīs ir izveidojis Savu Skolu.
Kā Gaisma, kas atmirdz gan no iekšienes, gan ārpusē, Viņš nokāpj no Sava Troņa, lai parādītu mums Savu darbu krāšņumu.*

Nolikdams mūsu priekšā Savas Zināšanas, Viņš mūsos uzceļ Savu Troni un majestātiski izgrezno mūsu dvēseli ar Savu Klātbūtni... Svēts ir Viņa Vārds!

Kas gan ir cilvēks, lai novērtētu Dievu? Un tomēr – daudzi no viņiem to dara!

Vai kādam būtu iespējams izdibināt Viņa Lielumu un izprast Viņa Brīnumus? Un tomēr dažiem šķiet, ka viņi to spēj!

Viņu pārsteidzīgā vēlme izrādīt savas zināšanas parāda šo cilvēku prāta seklumu.

Tieši tādēļ Svētais Gars atrauj no viņiem Savus Dārgumus un patur tos zemā stāvoklī.

Jā, Kungs, caur gadsimtiem Tu esi mums darījis zināmu, ka Tu paaugstini pazemīgo, bet tos, kas vareni savā sirdsprātā, Tu notriec pie zemes. Tu nekad neesi nicinājis garā nabadzīgos, Tu vienmēr un visur esi viņus atbalstījis un aizstāvējis.

1999. gada 25. aprīlis

Kungs, mans Dievs, ir zināms, ka Tu vienmēr nostājies tikumīgo pusē, tādēļ, lūdzu, dāvā manām acīm gaismu, un lai mana sirds priecājas Tevī, cilvēkus Mīlošais.

Kungs, Tu visā Savā Varenībā esi noliecis Debesis līdz pat manai istabai un nokāpis lejup.

Tu atstāji Savu Troni...

Dievs tagad ir Savā pilsētā, tā nesagrūs, kamēr Viņš dzīvos tajā ...¹

Ķēniņš ir pabarojis manu sirdi un manu dvēseli.

(Es atbildēju eņģeļiem.)

jā!² Karalis, tava grēcīguma aizkustināts, ir parādījis tev Savu labvēlību; Viņš izstiepa Savu Ķēnišķīgo Zizli, lai uzrunātu tevi ar Savas poēmas vārdiem un tevi svētītu; nāc! pārdomā Kunga brīnumu darbus ...

Ak... Mana sirds Viņa Klātbūtnē ir pilnīgi izplūdusi – kā gan lai aizmirstu Dieva Maigumu? Kā gan lai aizmirstu Viņa brīnišķo laipnību?

Es³ esmu tev līdzās; Mans skatiens ir pievērsts Manai izredzētajai; Es tevi esmu svētījis, jo tu esi viena no Manas Sirds atvasēm, no kuras vēl arvien lāso mirres; tev visapkārt Es esmu iegravējis šos vārdus: „tavs Kungs Dievs vēlas no tevis tādu pašu Mīlestību, ar kādu Viņš mīl tevi;”

jā, vienīgi Es spēju tevi ietērt Savā spožumā un dot tev Gaismu, bez kuras nav iespējams dzīvot; vienīgi Es Savā Dievišķībā spēju iespiest tavā dvēselē Sava Svētuma Attēlu; Es, tavs Dievs, esmu Tas, Kurš spēj darīt tevi pilnīgu un pacelt tevi, lai Mēs kopīgi paveiktu šo ceļu; nāc pie Manis un ilgi raugies Manā Svētajā Vaigā, lai tu pilnībā izprastu, ka esi Mana līdzmantiniece, ka esi vienota ar Mani un Manī ... saņem, Ķēniņa meita,⁴ no Manis vairāk, ļaudama arī Man saņemt vairāk no tevis ...

Es vēlos tev dot vairāk no Sevis, lai tu spētu vairāk no sevis atdot Man; šādā veidā Es saņemšu visu, kas Man jau tagad pieder; tu tiksī dievišķota caur Manu Dievišķo Mīlestību, kura tiks izlieta tevī; tā pārveidos tavu dvēseli, lai Tiesas Dienā Tēvs varētu saskatīt tevī Mani;

paaudze, tavos nožēlojamajos laikos, kad grēks ir kļuvis par tavu saimnieku un tiek iepludināts tevī kā inde, Es, Mīlestības un Žēlsirdības Kungs, pārpilnībā ieleju tevī dziedinošu pretindi – Savu Svēto Garu; no Savas Sirds dārgumu Krātuves Es pārpilnībā ieleju tevī Savu Žēlsirdību un šos svaidītos Vēstījumus; Es esmu Dievišķais Žēlastību Avots;

¹ Pēkšņi parādījās eņģeļi un ar lielu prieku izrunāja šos vārdus kā melodiju.

² Atkal runāja eņģeļi.

³ Runāja Kungs Dievs.

⁴ Vārda „Vassiliki” nozīme grieķu valodā.

tas, kurš staigā tumsībā, tā ceļš arī noslēgsies tumsībā; tas, kurš izvēlas staigāt gaismā, tā ceļš arī noslēgsies gaismā; Es esmu pasaules Gaisma; ikviens, kurš seko Gaismai, nestraigā tumsībā, bet gan izstaros dzīvības gaismu; Es esmu Dzīvība...

paaudze, paaudze, kādēļ tu moki savu dvēseli šajos Sātana tumšajos apgabalos, pakļaudama savu gribu viņa ļaunajiem nodomiem? Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība, un caur Mani tu vari ieiet Debesīs;

ja tu sevi uzskati par vāju, tad nāc pie Manis un Manī smelies spēku; tad kādu dienu arī tu spēsi dziedāt: „mans Trīsvienīgais Dievs ir atspīdējis manā sirdī; man, necienīgajam, Dzīvais Dievs ir devis garīgu augšāmcelšanos; kā Mozus bija ietīts mākonī, tā arī es tieku ietērts pārdabiskajās zināšanās, kuras nāk no Svētās Gudrības; kā saule pārpludina radību ar Savu Gaismu, tā arī mans Kungs un mans Dievs ir pārpludinājis manu dvēseli ar Savām Mācībām un izlējis manī Dievišķās Mīlestības straumes; caur Savu Svēto Gudrību Viņš ir dāvājis man pamācības un zināšanas, kuras man ir palīdzējušas izprast Viņa Godību un aptvert, ka Viņš ir visas Savas radības Dievišķais Līgavainis; Kunga pāri plūstošā Mīlestība ir ievedusi mani Viņa Sirds laulību istabā, kurā mēs esam savienājušies dievišķā vienībā; tad mans Iemīļotais, iededzies majestātiskā Mīlestībā, cēlās, lai parādītu man Savus Dārgumus; laulību istabā, kurā mans Iemīļotais glabā Savus Dārgumus, es ieraudzīju:

- Dieva pazīšanas un Viņa sapratnes dārgumu;
- Viņa tuvuma dārgumu;
- prieka un mierinājuma dārgumu;
- tikumu ceļa dārgumu;
- Svētā Gara dārgumu;
- Svētās Gudrības dārgumu, kas ir neizsmeļama, cilvēkiem dāvāta bagātība;
- svētlaimes pilnas sarunas ar Dievišķo;

patiešām – cilvēkus Mīlošais ir darījis mani bagātu Viņa Mīlestībā un piepildījis manu sirdi ar Saviem neizsmeļamajiem dārgumiem;”

Mīlestība Mani spiež izstiept Savu Ķēnišķo Scepteri un apžēloties par šīs paaudzes postu; paaudze, Mīlestība Man liek izliet tavā sausumā neierobežotu Žēlsirdību, tā liek Man noliekties līdz jums un aplāt jūs ar Savām dārgajām Asinīm, lai apslēptu jūsu trūkumus;

tagad, Mana Vassula, tevi gaida saruna ar Manu Māti ...

atminies, Mans bērns, sava Pestītāja Jēzus Kristus, Kurš uz mūžiem ir apsēdies pie Tēva labās Rokas un valda Godībā, caurdurto Sānu, Rokas un Kājas; Jēzus un Es – Mēs nepārtraukti aizlūdzam par dvēseļu atgriešanos un pestīšanu; arī Mana Bezvainīgā Sirds lūdz Tēvu, lai Viņš apžēlotos par šo paaudzi; Es atkal skumstu par netaisnībām, kuras tiek nodarītas tik daudziem Maniem bērniem¹ un piepilda Dieva Taisnības Kausu; lai kompensētu šo ļaunumu, Man ir vajadzīgi gandares darbi un lūgšanas; sauc uz Tēvu un saki:

„Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko viņi dara;”

tad nāc un ieslēdz sevi Manā Ķēnišķīgajā Sirdī – tajā tu atradīsi mieru, bet reizē Manas būtības dziļumos sajūtīsi arī Manu agoniju un sāpes, jo tas, ko Es redzu, Mani dziļi aizkustina; Es redzu, kā no Sātana bez apstājas plūst ļaunuma straume;

lai to apstādinātu, Man no jums visiem ir vajadzīgi gandares darbi un nemitīgas lūgšanas ... ja nebūs gandares un nožēlas, ļaunais vienīgi pieaugs spēkā;

Dievs šajās dienās sūta Mani pie jums visiem, lai caur Mani nodotu Viņa Žēlastību jūsu siržu atjaunotnei; arī Mana mātišķā Mīlestība ir viena no jums dāvātajām žēlastībām;

¹ Dievmāte atsauca uz krīzi Kosovā.

esiet labi;

Debešķīgā Māte, izlej pār mums visiem Dieva Žēlastību, lai mēs, tik necienīgie, spētu no visas sirds lūgt Dievam piedošanu par saviem un citu grēkiem.

Dāvā mums nenovērtējamo Dieva Tuvības un Draudzības dārgumu, kā arī cēlo dievišķības dārgumu – kas ir tuvība Dievam. Viņš Savu Sirdi dāvā ikvienam no mums. Āmen.

Es tevi svētīju; un piedod¹ tiem, kuri met uz tevi akmeņus; Es vēlos, lai tu būtu skaidra² un vienmēr meklētu Dieva ceļus;

1999. gada 21. jūnijs

³ Manu meitiņ, lai paskaidrotu dažus no Maniem izteikumiem, un lai tavu dvēseli vadītu Gudrības un Manis pazīšanas vēl lielākos dziļumos, var šķist, ka dažkārt Es atkārtojos, tomēr šādā veidā Es pamācu tavu dvēseli un lēnprātībā vadu to pretim svētumam;

kad tu Man, savam Dievam, esi atdevusi pietiekami daudz telpas, tad Es ieleju tevī Savas Žēlastības Baznīcas labumam; nekas no tā, ko Es esmu rakstījis, nebūs veltīgs; patiesībā Baznīca piepildīs Savas vajadzības; ķēnišķīgā dāsnumā Es esmu tevi paaugstinājis un ne tādēļ, ka būtu tevi uzskatījis par cienīgu, bet gan tādēļ, ka Mans aicinājums ir bijusi labprātīga Manas žēlastības dāvana; Savā Taisnībā Es esmu tev dāvinājis šīs Žēlastības; neviens nav pietiekami nevainīgs un cienīgs saņemt no Manis tik ķēnišķīgas dāvanas;

nekad nepagursti iedziļināties piezīmju burtnīcās, kuras Es esmu piepildījis, jo tās pāri plūst zināšanās un Manas Sirds saldmē, vairojot tavā dvēselē Manu Skaistumu ... Es iespīdēju tevī, Es atmirdzēju tevī kā spoža gaisma, lai tevi pamodinātu, lai tu atstātu aiz muguras⁴ visu pasaules niecīgumu un seklību; Es tevī esmu darījis brīnumus, lai tu Man dziedātu vārsmas; lai tevī paplašinātu Savu Valstību, Es izlēju tevī Pats Sevi un pacēlu tavu dvēseli garīgu gaviļu stāvoklī, lai no Savas izredzētās mutes saklausītu Manis sacerēto Mīlestības Dziesmu; tādējādi viss Dievišķais, ko tu esi no Manis saņēmusi, atgriežas pie Manis, Brīnumu Autora;

ak, Vassula, kad Es Savā Žēlastībā noslēpumainā veidā pieceļu dvēseles, un kad tās ierauga, ko acs nav redzējusi, un sadzird, ko auss nav dzirdējusi, un, kad tās uzzina lietas, kuras pārsniedz cilvēcisko saprašanu, tad Es tieku pagodināts Savā Godībā; kad Es, priecādamies par katru soli, virzos uz priekšu tavā niecībā, tad Es tuvojos Savam mērķim; Es tuvojos Savam mērķim – pārveidot tavu dvēseli atbilstoši Manai prasībai: lai tā Mani mīlētu ar tādu pašu Mīlestību, kāda Man ir uz tevi;

neviens virs zemes nav spējīgs sasniegt tādu Manas Mīlestības augstumu; tu vari vaicāt: „tad kādēļ gan Mans Dievs, kurš izstaro varenību un pilnību, prasa no manis ko tādu, ko es nespēju Viņam piepildīt?” Es prasu vienīgi to, kas Man jau pieder;⁵

Es jums esmu sūtījis Savu Svēto Garu, lai Tas mājotu jūsos un darītu jums zināmu Mūsu Mīlestību, lai pārveidotu jūsu dvēseli, ka tā ilgotos pēc Mums, un jūs ar prieku spētu sacīt: „Dievs pieder man, un es piederu Dievam!” Mana Vassula, cilvēkam ir jāsaņem šī nenovērtējamā žēlastība, lai viņš spētu izteikt šos vārdus – vārdus, kurus izrunā ar maigumu un kurus iedvesmojis Mīlestības Gars, Kam jūs esat atļāvuši sevi mājot;

¹ Man tika lūgts piedot tiem, kuri mani vajā.

² Es sapratu: skaista (garīgi skaista).

³ Runāja Tēvs.

⁴ Es sapratu arī: „iztukšotu sevi no”.

⁵ Citiem vārdiem sakot: kad esam atdevuši Dievam savu gribu, Viņš mūs piepilda ar Savu Svēto Mīlestības Garu, lai mēs spētu mīlēt. Lai arī kāda būtu šīs mīlestības pakāpe, tā pieder Dievam, jo ir nākusi no Viņa.

vai tu neesi dzirdējusi, ka Dieva Vārds ir dzīvs un iedarbīgs: tas griež kā abpusgriezīgs zobens, un vēl smalkāk – tas spēj ieslīdēt vietā, kura šķir dvēseli no gara;¹ tādēļ, meitiņ, mīli Mani tikpat ļoti, cik Es mīlu tevi, un lai tava mīlestība, ko tevī žēlastībā ir iedvesis Mans Gars, ir tikpat pilnīga, cik tev tas iespējams; tā tu Man atdosi vienīgi to, kas Man jau pieder;

iesākumā² Es tevi lūdzu Mani mīlēt, un tu atbildēji: „es Tevi mīlu ...” smaidīdams Es tev sacīju: „mīli Mani vairāk ...” tagad Mans Svētais Gars tevi ir virzījis tā, lai tu Mani vairāk iepazītu un arī iemīlētu; Viņš tevi ir atvedis pie Manis kā līgavu, kas tiek atvesta pie līgavaiņa, lai savienotos ar to uz mūžīgiem laikiem; līdzīgi, tikai daudz neizsakāmākā veidā, Svētais Gars tevi ieveda mūžīgā mīlestības vienotībā ar Mums un Mūsos, Trīsvienīgajā Dievā;

Tu esi lielais Visvarenais Dievs, Kurš iedveš bijību. Tu esi neaptveramais Spožums, Kas pārspēj visu Tavu eņģeļu spožumu kopā. Tu piepildi visas lietas, un Tevi neiegrožo ne šo lietu robežas, ne arī viņu pati esamība.

Kad es rakstu, mana roka dreb Tavas Dievišķās Majestātes priekšā. Līdz pat šai dienai savā mazajā prātiņā es nespēju aptvert, kā gan brīnumainais brīnumu Brīnums Pats ik dienas draudzīgi sarunājas ar mani tik brīnišķīgā veidā... Kā gan Tu, Kungs, vari gribēt, lai es savā grēcīgumā izprastu, ka Tu, Neredzamais Dievs, Kurš Sevī ietver visas radības, tik maigi un mīļi sarunāties ar mani? Kurš prāts gan spēj aptvert šo brīnumu?

Tu mani esi svētījis ar Sava Vārda svaidījumu, lai caur Savu Mīlestības Dziesmu glābtu gan mani, gan citus;

Tu mani esi svētījis ar trīskāršu Augšāmcelšanās skūpstu un darījis Mani par Sava Pestīšanas Plāna tuvu līdzdalībnieci.

Vai kāds var nākt pie manis un sacīt: „Es spēju novērtēt Dieva grandiozumu un izprast Viņa neizsakāmo majestātiskumu”?

Neviens nevar teikt šādus vārdus, jo mans Kungs un mans Dievs ir neizmērojama apslēptu un nezināmu Dārgumu Aka;

patiešām Es Esmu ... Mēs³ tevi aicinājām atdusēties Mūsu Rokās, lai tu būtu kā bērns savas mātes rokās; tu kā bērns esi žēlastībā aicināta uz līdzdalību Mūsu Pestījošajā Plānā; caur šo līdzdalību jūs visi esat aicināti kļūt par dieviem, ienākot Mūsu Trīsvienīgajā dzīvē un valdot līdz ar Mums; Es patiešām esmu tavas dvēseles Valdnieks, ak, bet reizē arī ļoti tuvs Draugs, kurš tevi var dievišķot;

par spīti tavam neizteicamajam grēcīgumam, šie mirkļi, kad Es esmu ar tevi šādā veidā un kad tu esi ar Mani, svētās kontemplācijas pārņemta – pat vissvinīgākie svētki, kas veltīti Manam godam, nav tik patīkami un iepriecinoši kā šie tavas kontemplācijas brīži; kad Mana Dievišķā Klātbūtne ir ar tevi, Es priecājos tās klātbūtnē, kuru esmu darījis par miesu no Manas Miesas un kaulu no Mana Kaula; Es pats Savām Rokām esmu uzcēlis šo svētnīcu – kā lai Es nepriecājos par Savu labo Darbu?

Vislaijnākais cilvēkus Mīlošais, Tu atkal manās ausīs skani kā vismaigākā mūzika.

Nemainīgi uzticamais Dievs, Tu, kuru aizkustināja tādas radības kā es, kam visapkārt ir izveidojusies rūsas kāрта, pirms vēl kāds bija sakustējies, Tu nevilcinādamies Debesīs skaļi sauci:

„vīna ir attaisnota!”

Kā gan lai Tavā Klātbūtnē neizkūst no mīlestības? Kā lai neskrien ar paceltām rokām, ikvienās krustcelēs skaļi saucot:

¹ Ebr 4, 12.

² 1985. gadā, pirmo sarunu laikā.

³ Vissvētākā Trīsvienība.

„Mana Liturģija ir mans Radītājs!”

Kopš iesākumiem Tu atklāji Savu Žēlsirdību – Tu esi mans Radītājs, brīnišķīgi Skaists un Žēlsirdības pilns.

Tava Žēlsirdība, mans Kungs, ir tik neizsakāmi liela, ka pat Baznīcas intelektuāļu elites mēģinājumi to izskaidrot izklausīsies līdzīgi neprāša runai.

mīlotā, ienāc sava Kunga priekā;

tu esi dzirdējusi tev dotos pestīšanas Vēstījumus un vienlaikus saņēmusi daudzveidīgas Manas Žēlastības dāvanas; Svētā Gara Spēkā izmanto visu, ko esmu tev devis, nezaudē drosmi, jo Es esmu ar tevi;

mazā sēkliņa, Es tev atgādinu, ka tu cīnies to pašu cīņu, kuru izcīnīja Mani pravieši; pār tevi var nākt vētras, plūdi var celties, lai tevi noslīcinātu, tomēr nekas no tā tevi nepieņems, jo Es esmu ar tevi, un Manas rūpes tavam trauslumam palīdzēs izturēt;

atbalsties pret Mani un neizmesti par situāciju Baznīcā; ecclesia atdzims!

Es eju tev pa priekšu;

1999. gada 30. jūnijs

šajās dienās Es ar prieku esmu tevi mācījis, kā Mani dēli un meitas, ja vien viņi atļauj Man iepludināt viņos Manu Dievišķo Mīlestību, caur līdzdalību var kļūt par dieviem; Es vēlos, lai Mana Valstība viņos izplestos, un, lai viņi Man piederētu, tāpat kā vēlos arī to, lai Es piederētu viņiem;

ja vien viņi nepretosies Manam Garam, tad Viņš ņems tos savā īpašumā un pārveidos ziedošos dārzos; Svētais Gars piepildīs viņus ar tikumiem un darīs viņos brīnumus, izveidodams viņos Kristus pilnību; ja vien viņi Man atļauj ieplūst viņos, tad Es tos darīšu par Saviem pieņemtajiem dēliem un meitām;

Es tev atklāju Savu Žēlastību, un caur Manu Dēlu Jēzu Kristu tev ir tikusi dota pestīšana; lai tevi atbrīvotu, Viņš par tevi upurēja Pats Sevi; lai dalītos ar tevi Savā dievišķajā Dzīvē, Jēzus Kristus iedibināja Svēto Euharistiju – tā ir tavas svētdares avots un iespēja būt līdzdalīgai Viņa Miesā un Asinīs; tu nepieņem tikai maizi un vīnu, bet gan Pašu Dievu; ja vien tu spētu pārdomāt šo noslēpumu un to pilnībā izprast!

Nepieņemamais Dievs ir kļuvis tev pieejams, Neredzamais Dievs ir kļuvis redzams, lai tevi dievišķotu; Tas, kurš Savā lielumā pārspēj visus eņģeļu spēkus un visas dzīvās būtnes, un visu, kas vien ir ticis radīts, tagad, radība, Viņš atrodas tavā rīcībā! tev tiek piedāvāts Pats Dievs, lai tu atkal no jauna atgūtu savu dievišķību un ar dievišķotu dvēseli ieietu Mūžīgajā Dzīvē;

ja vien tu atļauj Man tevī plūst, Es tev darīšu saprotamas visas tev neredzamās lietas, lai ievestu tavu dvēseli pilnīgā grēku nožēlā; šī nožēla pārveidos tavu nožēlojamo aptraipīto stāvokli šķīstā un cienīgā miesas un dvēseles stāvoklī, darot tevi gatavu baudīt To, kuru tu uzskati par Neaizsniedzamu un Nepieejamu;

Tas, Kurš ir godības pilns pie Manas labās Rokas, un Kuru tu, meitiņ, dēvē par „Savu Liturģiju”; Viņš atdod Sevi tev, lai tu ēstu Viņa Miesu un dzertu Viņa Asinis, kļūstot par miesu no Viņa Miesas un kaulu no Viņa kaula;

jebkurā laikā un ikvienam Es esmu gatavs dot Savu Mīlestību, ja tikai viņš Mani lūdz:

„nāc un dari mani par Savu īpašumu un pieņemto bērnu!”

un pirms vēl Debesīs kāds pagūs sakustēties, ikviens sadzirdēs Manu Saucienu:

„attaisnots!”

tad arī tu, Manu bērniņ, dzīsi atvases no Maniem avotiem un caur līdzdalību Manā Dzīvē kļūsi par dievu;

Es nebūšu kā kuģis, kurš, šķeldams lielus viļņus, neatstāj aiz sevis nekādas pēdas; nē, Es katram ļaušu sadzirdēt un zināt, ka tagad Trīsvienīgais Dievs dzīvo tevī un Viņš ir

tevī apslēpts; Mūsu dzīvību nesošā ienākšana tevī nepaies garām nepamanīta, jo tu Mani slavēsi ar šādiem vārdiem:

„no sava Tēva es esmu iemācījusies, kā iegūt Dievu savā īpašumā; Dievs ir mans Tēvs, Viņš mani ir pieņēmis par Savu bērnu un, nezaudēdams Savu transcendentu dabu, ir darījis Sevi man zināmu; Viņš, Kura Varenība ir pagodināta visā radībā, ir piepildījis mani ar Savam Zināšanām; Trīsvienīgais Dievs, Kurš Sevī ietver visas radības, Kurš visas lietas piepilda ar Savu Spožumu, Pats nebūdamas pakļauts šo lietu ierobežotībai, ir Sevi dāvājis man; Viņš ir pavēlējis visām manī esošajām lietām būt labām, un tagad mana dvēsele jūtas piepildīta un apmierināta, jo Viņš, par spīti manam grēcīgumam, ir piepildījis mani ar Sevi;”

jā, esi laimīga! esiet laimīgi jūs visi, kas dzirdat Manas Balss melodiju un gūstat savu piepildījumu Manī;

Ak, mans Kungs! Tavš Kristības skūpstis pārtrauca manu dumpīgumu.

Mans Kungs atklāj Savu Varenību, tāpat kā Viņš to ir darījis jau kopš aizlaikiem.

Viņa Dārgumu krātuves ir atvērtas, un Dārgumi kā putni lido laukā no Debesīm, un tajās parādās arī Viņa Zīmes un Brīnumi. Debess jumā šie Dārgumi veido godības pilnu un krāšņu skatu.

Mums pietiek vienīgi lūgt, un Tēvs Pats ar Savu Roku pastiepsies pēc tiem un ieliks tos mūsu sirdī, lai no tā brīža mēs spētu izteikt Viņa Dāvanu cienīgas domas.

Es tevī likšu Zināšanas, lai tu Mani iepazītu kā trīskārt Svēto Dievu;

1999. gada 30. jūlijs

¹ saņem Manu Mieru un esi pacietīga, nāc un saki:

„Tēvs, Žēlsirdīgais Dievs, man ir grūti izprast Tavu dievišķo Gribu;”

pasaki šos vārdus;²

lūk, ko Es vēlos no tevis:

Mana līgava, esi mierīga un nepārslogo sevi ar darbu; tevī ir uzaugusi roze, tā ir svaiga un zied; kamēr tu pavadi laiku klusās pārdomās, Mūs uzlūkojot un vienojoties ar Mums, šīs rozes smarža iesmaržo arī Mūs, sūtot Mums vissmalkāko aromātu; kamēr Mēs tevi pieskatām un sūtām pār tevi Savus starus, tā paliek svaiga un ziedoša; līdzko tu vairs neraudzīsies Mūsos, tavas rozes jaukums novītīs ... tādēļ tavs Dievišķais Līgavainis tev saka:

neaizvieto kontemplāciju ar kādām citām lietām, kuras tevi atrauj no Maniem apskāvieniem; neatļauj tiem, kuri apstrīd visu, ko tu, Mana mīlotā, saki, diktēt tev savas kaprīzes, jo Es no Saviem eņģeļu koriešiem biju sūtījis pie tevis vienu no Saviem cildenākajiem eņģeļiem, lai viņš tevi atvestu pie Manis; šis Debesu princis nošķīra tevi no pasaules, lai tu kopā ar viņu ieietu Manos Debesu Pagalmos;

cilvēka sirds ir pārāk maza, lai saprastu visu, ko Es esmu tev darījis, īpaši šajos ļaunajos laikos, kad daudzi zinību pārpilnie cilvēki tēlo gudros;

kā jau teicu, Es tev esmu sūtījis Debesu princi, kuram kopā ar citu eņģeļu spēkiem jāpavada tevi tavā misijā – tā Es parasti rīkojos attiecībā uz Saviem izredzētajiem; kad biju tevi ievēdis Savos Debesu Pagalmos, Es tevi aplidoju ar dzejas un ticības vārdiem, darīdams tevi par Savu arfu; Es tev ļāvu piedzīvot, cik dziļu iepriecinājumu spēj dāvāt Mans Skatiens – tas atmirdzēja tavās acīs kā zeltīta atblāzma, piepildīdams tās ar Manu Gaismu;

---

¹ Runāja Jahve, Debesu Tēvs.

² Es tos izteicu.

Savā pāri plūstošajā dedzībā mācīt tevi ar Gudrību Es neuzlūkoju tavu trauslumu; tāpat kā ikviens skolnieks aizsāk savas skolas gaitas, mācoties alfabētu, Es tev mācīju Savu alfabētu, t.i., lai tavu prātu pilnībā pievērstu Manam Vārdam;

Es atļāvu tavām acīm uzlūkot Manu godības pilno Majestāti, Es tev uzticēju ko tādu, kas stāv pāri visām zināšanām;

esi modra, jo ienaidnieks labprāt redzētu tevi zaudējam dievbijību, viņš labprāt vēlētos iegūt kontroli pār tevi, pārslogodams tevi ar dažādiem darbiem – pārlādēts kuģis sāks grimt ... un tu, Mans kuģi, kas ved Manu Dievišķo Dārgumu, nepārslogo sevi, lai tu nenogrimtu; Es vēlos tevi redzēt laimīgu un vēlos, lai tu pēc iespējas vairāk laika veltītu Manis kontemplācijai; tava misija liecināt vēl nav galā; tagad Es vēlreiz ļaušu tev iegremdēties Manos Dievišķajos Avotos, dāvādams tavai dvēselei atpūtu;¹

ak, kā gan Es būtu varējis aizmirst to brīdi, kad tuvojos tev ... ļoti uzmanīgi, lai tevi nenobiedētu, Es nostājos tev līdzās; pēc tam ļoti smalkjūtīgi Es tev atklāju Savu Mīlestību, kuru tu līdz tam brīdim nebiji pazinusi; līdz tam tu nekad nebiji zinājusi ne par Manu bezgalīgo Žēlsirdību, ne arī Manas Mīlestības bezdibeni;

meitiņ, tagad priecājies un novel savas raizes uz Mani – lai šī mūsu saruna kalpo par mācību stundu arī pārējiem, kuri uzņemas vairāk, nekā patiesībā spēj panest; Es nevēlos, lai tu pārgurtu, cenzdamās Manā Darbā nest vairāk augļu un būt produktīvāka; Es tikai sacīju, ka tu nedrīksti atlikt Manu Darbu un Mans ceļš tev jāveic vienai;

visi šie Vēstījumi nāk no augšienes, tie ir Manis iedvesmoti; tie var tikt izmantoti mācīšanai un maldu atspēkošanai; tie var tikt izmantoti, lai ievestu Baznīcu Vienotībā un mācītu cilvēkus dzīvot svētu dzīvi; Vēstījumi ir tikuši doti, lai labāk izskaidrotu² jums doto Atklāsmi;³ šie Vēstījumi ir arī pārsteidzošas žēlastības neizsmeļamais avots, kurā jūs visi varat tikt garīgi atjaunoti;

Es esmu Dzīvības Devējs, Es esmu arī visu lietu Atjaunotājs; Es esmu Debesu Mannas Avots; jā, patiešām! Es tev tuvojos tādai, kāda tu biji, lai mēs kopā būtu vienoti pārsteidzošā un brīnumainā veidā; tu biji necienīga un ļoti tālu no Manas prasības pēc „mīlestības vienlīdzības”, tomēr tu biji apburoša savā niecībā un atvērtībā Manai Balsij;

ļauj Man dalīties ar tevi; kopš tās dienas, kad tu nomiri pati sev, Es, par zīmi Savai tuvajai draudzībai, salaulājos ar tevi; Es to darīju, lai tu būtu Man blakus, un Es tavā ausī varētu iečukstēt padomus, kurus tu, savukārt, varētu nodot tālāk, pārējiem; Es izšķērdīgi dāvāju tev Savu Maigumu un tēvišķās rūpes; Dievišķās Svētlaimes straumē Es tevi lūdzu ceļot kopā ar Mani un Manis dēļ no ziemeļiem uz dienvidiem un no austrumiem uz rietumiem; kā jau iepriekš esmu tev teicis, tavai aizsardzībai Es esmu sūtījis eņģeļu un ercenģeļu pulkus, visaugstāko kārtu prinčus, lai viņi pavadītu tevi tavā misijā; Es viņiem pavēlēju palikt tajos apgabalos, kur bija sētas Manas sēklas, un aizsargāt sējumus;

ne bez iemesla Es tevi pacēlu Savos Debesu Pagalmos un apveltīju ar Savām ķēnišķīgajām dāvanām; tagad Es gūstu labumu no taviem darbiem un baudu tavu pūļu brīnišķos augļus; Es Savus izredzētos apveltu ar žēlastībām visdažādāko iemeslu dēļ: Manas tautas labumam, Baznīcas labumam, bet vienlaikus arī mūžīgajam priekam, kuru šīs izvēlētās dvēseles saņems no Manis Debesīs;

kas attiecas uz tiem, kuri apstrīd katru Manu Vārdu un atsakās atvērt savu sirdi un ieraudzīt to lielo labumu, ko Mana Baznīca ir ieguvusi, kas atsakās redzēt Manu

¹ Es arī ticu, ka Dievs vēlas, lai es ar Viņu būtu divatā, jo Viņa vēstījums ir diezgan personisks.

² Vienlaikus es sadzirdēju arī vārdu „saprastu”.

³ Svētos Rakstus – Bībeli.

Svētību un Maigumu – viņi tiks atzīti par necienīgiem, jo līdz pat šai dienai viņi pārāk zemu novērtē Manu Spēku un Manu Žēlsirdību;

Vassula, Es tevi esmu brīdinājis nekad nepagurt, darot labu, un iemācīties būt pacietīgai, jo tu ražu ievāksi beigās, noteiktajā laikā tu pļausi to, ko būsi sējusi:

- lai tavš darbs ir slavējams un nekas netiek darīts veltīgi;

- lai Mans mierinājums dod tavai dvēselei drosmi un gaismu;

- lai Mana tēvišķā sirsnība pastāvīgi tevi iepriecina un ir kā tuvības pilna vēsma tavai dvēselei;

- lai Mani Dievišķie glāsti ir tev kā dziedinošs balzams brīžos, kad tava dvēsele tiek savainota vai arī ir pagurusi; lai tie tevi stiprina un dzēš jebkādu rūgtumu, kurš varētu būt parādījis tevī;

- lai katrs tevis veikts garīgs vingrinājums savu lielumu iegūst Manī, lai tu vari no Manis saņemt neizmērojamas žēlastības;

- ļauj Man vienmēr būt tavai vienīgajai mīlestībai un Tam, Kurš ir pāri visam;

- lai tavā mutē ir Manis dotā Eļļa,¹ un tu ar maigumu sludini Manu Varenību;

- lai tu kādu dienu parādies Manā priekšā, Manos Pagalmos pilnīga un cienījama ...

mīļotā, kad tu izrunā Manu Vārdu – Jahve, tas Mani sajūsmina tik ļoti, ka liek Man noliekties pie tevis ar vislielāko maigumu, un Manam priekam nav robežu; visu Debesu galmu sajūsmina Mans Prieks, un tā iemītņieki vienprātīgi un vienā balsī slavē Manu reibinošo Mīlestību, ar kādu tevi mīlu, un Manu tēvišķo pieķeršanos un gādību; viņi slavē Mani par bezgalīgo Žēlsirdību, ar kādu Es mīlu Savu radību; tagad atļauj Man sadzirdēt no tavas mutes trīs „Kyrie eleison” ...

Kyrie eleison,

Kyrie eleison,

Kyrie eleison ...

Es tev dāvāju Savu Žēlsirdību un arī Savas Svētības; atceries – neļauj sev pārpūlēties; Es, Dievs, arī turpmāk pasargāšu tevi Savā Spēkā un Savā Žēlastībā; Jahve ir Mans Vārds;

1999. gada 6. oktobris

Es paceļu savu dvēseli pie Kunga, lai ielūktos sava Tēva dziļumos un nobaudītu Viņa Saldumu.

Mana sirds tomēr ir pārāk maza, lai pilnībā izprastu To, Kurš ietver Sevī visas lietas. Mana sirds kļūst vēl mazāka tad, ka cenšas izprast, kā Tas, Kurš caurstrāvo visus laikmetus un visu, Tas, Kurš ir apzīmogots un neaizsniedzams, manā priekšā ir kļuvis sasniedzams un pieejams, Viņa zīmogs ir noņemts, un es spēju ielūkoties Tā dzīlēs. Savā pilnīgajā Labsirdībā Viņš ļauj man baudīt Savu Saldumu un ar Savu Apmeklējumu izgaismo manu dvēseli.

Visķēnišķīgākais brīnumu Brīnums, es Tevi mīlu! Lūdzu, runā uz mani...

ak, Vassula, Es Savā būtībā esmu neredzams, un tomēr daru Sevi zināmu tiem, kurus Pats izvēlos; vai tev kādreiz ir izdevies ar roku Mani satvert?

Jā...

kā gan tev ir izdevies satvert savu Dievu?

Redzējuma laikā Tev labpatikās man atļaut satvert Tevi pie Rokas... precīzāk – Tavu kreiso Roku. Es sajutu Tavus pirkstus un delnu – mūsu valodā runājot, Tava Roka bija ļoti aristokrātiska, smalka un gariem pirkstiem.

¹ „Eļļa” šeit nozīmē „Vārds”, Dieva Vārds.

Tad, mans Iemīlotais, es satvēru tevi vēl vienā veidā – es satvēru Tavu Klātbūtni, lai iegūtu Tevi savā īpašumā. Visā savā lielajā grēcīgumā es pasmēlu Tavu Žēlsirdību, un Tu, cilvēkus Mīlošais, neaptveramā Žēlsirdība, tuvojies man un dāvāji Sevi man.

jā, jo tu Mani ieraudzīji nevis ar savām miesas acīm, bet gan ar sirds acīm, tu Mani satvēri neredzamā veidā ...

Gars, Kurš ir tavs Skolotājs un tavs Gaismeklis, paceļ tevi Manos Debesu Pagalmos, lai tu ieraudzītu to, ko acs nav redzējusi un sadzirdētu to, ko auss nav dzirdējusi; Es esmu tava ģimene, tādēļ ļaujies uz Manu Spēku;

Es esmu tevi darījis par Mūsu līdzmantinieci, un, caur līdzdalību Svētajā Garā – par dievu; šie vārdi attiecas arī uz ikvienu, kurš ir nomiris pats sev un ir savienojies ar Mums, caur Svēto Garu šajā dievišķajā Mīlestības savienībā kļūdamas par līdzmantinieku;

kā jau agrāk daudzkārt esmu atkārtojis, Savā bezgalīgajā Mīlestībā un tikai aiz žēlastības Es nosaucu tevi par Paraskevi¹ un par Savu taisnīgo vēstnesi; tāpat kā tas bija tavu priekšteču laikos, Es arī tevi esmu apveltījis ar garīgu dāvanu – pravieša dāvanu; Es tev esmu pavēlējis runāt Manā Vārdā un bezbailīgi un skaidri pasludināt visu, ko esmu tev mācījis; Es tavā sirdī esmu aizdedzinājis liesmu, lai tu ietu uz priekšu un dedzīgi liecinātu, aizdedzinādama arī citās sirdīs ilgas pazīt Mani; Svētais Gars ir bijis šajos Vēstījumos izteikto pravietojumu avots un zāles, bet tas pats attiecas arī uz visu laiku pravietojumiem; Viņš ir Tas, Kurš caur līdzdalību dara cilvēkus par dieviem;

nav labākas kalpošanas kā vest dvēseles atpakaļ pie Manis; nezaudē pašāvēību, jo šī kalpošana vien ir dievišķā zīme, kuru tu viena pati, bez Svētā Gara līdzdalības, nebūtu spējīga paveikt; tieši šādā veidā atklājas Svētā Gara žēlastība; vienīgi Viņš dod tev iespējas vest dvēseles atpakaļ pie Manis;

Mana ļoti mīlotā, Es esmu pie tevis nācis atkārtoti un ne vien caur rakstītiem vārdiem, bet arī kā Spēks, kā Svētais Gars visā Mūsu Dievišķībā, atklādams, ka Mēs esam vienmēr klātesoši un esam Viens Mūsu Dievišķajā Vienībā; kad tev Sirosā nācās sastapties ar spēcīgu opozīciju visapkārt, vai Es tevi atstāju? ² tas visām pārējām Ciklādu salām bija kā pierādījums Manam Spēkam; kura radība gan varētu pretoties Manam Svētumam un Manam Spēkam?

Es pats cietu no Saviem tautiešiem,³ tādēļ nebrīnies, ka tev, Manis sūtītajai, nākas pārceļt tādu pašu attieksmi; panes to pacietībā – tāpat, kā to panesu Es;

mīlotā, miesa no Manas Miesas un kauls no Mana Kaula – vai tiešām tu neredzi visus mierinājumus, kurus Es tev sniedzu? Mani apmeklējumi nav ikdienišķa lieta, tie ir mūžības apdvesti;⁴ ja esi aizmirsusi, tad vēlreiz uzlūko ceļu, kuru Tēvs tev ir izklājis ar vieniem safīriem, lai tavas pēdas skartu vienīgi tikumus; turies stingri un negrīļojies; neviens cilvēks nespēs sagraut Manu cietoksni;⁵ Es mājāju šajā cietoksnī, un nevienam cilvēkam neizdosies iznīcināt Manu mājokli; Es tev to apsolu ... Es došos uz priekšu, un tu Man sekosi; kur ir Gars, tur ir arī brīvība un spēks;

¹ Grieķu valodā vārds „Paraskevi” nozīmē „sagatavo Kungam ceļu”. Otra šī vārda nozīme ir „piektdiena”.

² Sala Griekijā, viena no Ciklādu salām. Es tur biju uzaicināta, un Kungs pavēra mums durvis uz iespēju liecināt televīzijā, kura raida visās 12 salās. Tomēr metropolīts bija izdevis pavēli izplatīt pret mani vērstu pamfletu. Neskatoties uz to, programma tika ierakstīta un cilvēkiem tā tik ļoti patika, ka tika atkārtota vēl vairākas reizes. Daudzi iegādājās arī grāmatas.

³ Oficiālajos dokumentos ir rakstīts, ka mana tēva dzimta ir cēlusies no Sirosas salas.

⁴ Es biju žēlojusies, ka Kungs mani reti apciemo, un te nu mana Liturģija bija nostājusies manā priekšā, mierinot mani tik maigā Balsī, kura līdzinājās nebeidzamai Svētlaiemei.

⁵ Šis teikums izskanēja kā pavēle, Kungs to izteica ļoti autoritatīvi. Vārds „cietoksni” attiecās uz mani.

šodien pasaule netiecas ieraudzīt Debesu lietas, tādēļ tautu vidū it tik daudz aizdomu un nav brīvības; pasaule tic vienīgi tam, ko tā redz, bet redzamajām lietām taču reiz pienāks gals; ej, Mana Vassula, un stāsti šai grūstošajai pasaulei par visu neredzamo, kas ir mūžīgs; izstāro Manu Godību; gaismai ir jātiek novietotai uz jumtiem – tik pāri plūstoša Gaisma var nākt vienīgi no Manis; Manis tev dotais Vārds ir lampa, kurai ir jāapgaismo tumsība – tu, kas nes Manu Vārdu, spīdi šai tumsībā!

Mans Spožums nekad neizblāvo; ir pareizi sacīt, ka Dievs ir Uguns, kā arī teikt: Svētā Gara Uguns; tu vari Viņu salīdzināt ar dabisko uguni, kas aizdedzina visu un iespraucas ikvienā spraugā – viss, ko tā aizskar, aizdegas; Dieva Uguns ir Mīlestības Uguns, un tev, Mana Vassula, tā nav tikusi liegta; vai redzi, kā tā tevi pārņem? Kura radība, ja tā nedegtu Mīlestības liesmās, spētu rakstīt Mums lūgšanas dzejā?

Svētais Gars, apzīmogojis tevi ar Savu dedzinošo Kristības skūpstu un aizdedzis tevī liesmu, caurstrāvojot tavu prātu, ar Savu Dievišķo Uguni ir izkristalizējis un darījis skaidru tavu dvēseli, tāpat kā milzīgs karstums kristalizācijas procesā pārvērš tīru oglekli dimantā; šādā veidā Svētā Gara Uguns šķīsta dvēseles, lai tās kļūtu kristālskaidras un tik šķīstas kā dimanti; šis Svētā Gara pieskāriens nevar paiet garām bez ciešanām – tas, kuru ir pārņēmušas šīs milzīgās liesmas, izcieš ugunīgu svelmi, bet reizē piedzīvo arī mīlestību; kad Uguns ir tevi apņēmusi un caurstrāvījusi caurcaurēm un svaida tevi apkārt, pārveidojot tevi no akmens par dimantu, tā ir zīme tam, ka Svētais Gars ar Savu Mīlestības pilno darbību sagatavo tevi ieraudzīt Dievu; vai neesi lasījusi: „svētīgi sirds šķīstie, jō viņi Dievu redzēs”? ieraudzījusi Dievu, kā saka Raksti, tava dvēsele izsauksies:

„mans Prieks! cik pareizi ir mīlēt Tevi!”

un tajā pašā mirklī tu Mūs būsi satvērusi un darījusi Mūs par savu īpašumu ... Es nokāpšu no mākoņiem, lai tevi paceltu uz Saviem Spārnēm un nestu padebešos; kā tūristu gids Es tev pastāstīšu acij neredzamo un nesataustāmo lietu vēsturi; Es tev parādīšu Savu Godības Troni, no kura Es valdu, un no kura, būdama Man līdzās, arī tu varēsi valdīt kopā ar Mums; ic;